

JUNI 2025

HET MAGAZINE VOOR (OUD)LEDEN VAN HET REGIMENT EN 42 BATALJON LIMBURGSE JAGERS | OPGERICHT 23.11.1813

DE LIMBURGSE JAGER

2025 Ons jubileumjaar

Bastion Lion

Generaal van Wiggen
Trofee blijft in Oirschot

COLUMNS

- 03 Voorwoord Regiments- en Bataljonscommandant
- 50 Nawoord voorzitter RLJ

NVHR

- 04 75 jaar regiment Limburgse Jagers
- 09 Erewacht B-Compagnie
- 13 Commando C-Compagnie
- 14 Diner de Corps
- 23 Nieuwe opperpanter
- 24 Memorial Day
- 27 Herdenking KPL 1 Luc Janzen
- 28 Generaal Van Wiggen trofee
- 34 Bezoek Queen's Own Rifles Canada
- 36 Beëdiging in Oirschot
- 38 Schoolbezoek
- 49 In memoriam

OP OEFENING

- 06 SOB 2025-I A-Compagnie
- 12 MFO-1 C-Compagnie

TRAINING

- 17 Bastion Lion
- 30 Urban Goose A-Compagnie

TERUG IN DE TIJD

- 42 Tamboer-maitre adjudant Piet Claessens

51 BESTUUR EN AFDELINGEN

COLOFON

Artikelen en foto's: zie artikelen

Redactie: Marit Veenstra

Opmaak: Ben Janssen

Druk: drukkerij Gijseberg - Maasmechelen - www.gijseberg.be

Voorzijde: SOB | Sgt1 Dijkmans

Binnenzijde: Drone operator in actie tijdens OVG | Sgt1 Dijkmans

Achterzijde: Uitzendvlag met doorkijk naar ons vaandel tijdens de beëdiging | Sgt1 Dijkmans

Nieuwe tijden en uitdagingen vragen om nieuwe en creatieve oplossingen.

Luitenant-kolonel Marcel Kerstens

Commandant 42 Pantserinfanteriebataljon Regiment Limburgse Jagers

Regimentsgenoten, beste Limburgse Jagers,

Dit voorwoord zou ik gemakkelijk kunnen starten met “dat het de afgelopen 6 maanden voor het bataljon en regiment enorm druk was”. Maar, daarin verschilt deze periode niet met de afgelopen twee decennia. Een willekeurig voorwoord van een van mijn voorgangers zou dat kunnen bewijzen. Wat voor het bataljon nu wel echt anders is, is het TIER-II Nato Force Model. Sinds begin dit jaar staan wij 2 jaar lang samen met onze *enablers* als onderdeel van 13 Brigade Combat Team en 10 Duitse Pantserdivisie op 10 dagen Notice To Move. En dat is *serious business*! Tegelijkertijd staat 2025 voor ons Regiment ook in het teken van: het herdenken van onze gevallenen, daarnaast het verwelkomen van meer dan 100 nieuwe Limburgse Jagers bij drie beëdigingen, en *last but not least* het vieren van 80 jaar vrijheid en ons 75 jaar bestaan. Kortom: het bataljon en het regiment zitten middenin een bijzondere en uitdagende periode. En wat is het gaaf om daar deel van uit te mogen maken!

Een kleine beschouwing waar we nu staan. 42Pantserinfanteriebataljon RLJ is op dit moment voor ongeveer 85% gevuld. Het aantal officieren dat dit jaar nog instroomt, is hoog: in ieder geval 6 startende pelotonscommandanten nog voor het zomerverlof. De vulling van manschappen is nog hoger, zelfs tot ver boven de 100%. De vulling van de onderofficieren blijft helaas nog veel te ver achter, en dat werkt door in begeleiding van manschappen en officieren, en in aansturing van processen. Dat moet echt snel beter en daar werken we hard aan binnen de Landmacht en 13Lichte Brigade. Nieuwe tijden en uitdagingen vragen om nieuwe en creatieve oplossingen, ook op P-gebied. Alleen dan kan de onderofficier staan waar

hij in zijn kracht is: naast de officier of commandant.

De TIER II NFM-taak van 42Pantserinfanteriebataljon RLJ is een bijzondere VERANTWOORDELIJKHEID, een taak die ‘terug is van weggeweest’. Oude tijden herleven door de nieuwe spanningen tussen Oost en West. En die verantwoordelijke taak die het allerbeste van ons eist. En hoewel we sinds januari dit jaar gereed staan, zijn we nooit klaar met voorbereiden. In de Baltische Staten kregen kaderleden tot en met het teamniveau meer tactisch en strategisch inzicht in waarvoor we gereed staan. Want soms moet je het voelen, en dat bleek daar zeker het geval.

Sinds juni trainen eerst 42Acie en daarna 42Ccie in het Verenigd Koninkrijk Oekraïense collega's tijdens Operatie Interflex. Een serieuze taak waar letterlijk de levens van hen vanaf hangen. De verbintenissen en vriendschappen die daar met hen ontstaan, maken het ook een emotionele taak, als de Oekraïense collega's na hun training naar het Oostfront vertrekken.

De komende jaren laten we tijdens langere oefeningen op hogere tactische niveaus ons VAKMANSCHAP en een innovatieve combat mindset zien. Dat liet 42Battlegroup zien tijdens de grootste Landmachtoefening van dit jaar: Bastion Lion. Met 1.800 voertuigen, 200 drones en 4.500 militairen uit drie landen verplaatsten we ons zelfstandig en snel via een river crossing over de Elbe naar het Duitse Guz Altmark voor gevechtsoperaties in verstedelijkt gebied op Brigadeniveau. De oefening vormde een realistische voorbereiding op een grootschalig conflict. Tijdens dit ‘grootschalige conflict’ stond niet alleen

onze gereedheid centraal, maar vooral ook vechten in grotere verbanden, ketentraïning en mindset: steeds slimmer vechten en winnen, voor elkaar. Infanterie, vuursteun, luchtverdediging, genie, geneeskundige zorg en logistiek werkten intensief samen. Met drie volledige Battlegroups voorwaarts en een volledige logistieke keten erachter uitgerold: uniek! Bastion Lion bood bovendien de perfecte kans om in de praktijk te experimenteren met misleiding, inzet van drones en cyberoperaties. Wat kan 42Battlegroup ongelooflijk goed knokken!

Knokken deden we ook met succes om de Open Kampioenschappen ‘Oriënteren’ en ‘Geweer- en Pistoalschieten’. Voor het tweede jaar op rij pakte 42BLJ de Generaal Van Wiggen Trofee en dus prijkt deze trofee waar die thuis hoort: in ons Heimbetrieb. Maar helaas betaalden we ook een prijs, de allerhoogste. Oefening Bastion Lion werd overschaduwd door een tragisch ongeval. Op het oefenterrein Guz Altmark kwam onze 21-jarige Limburgse Jager Delano om het leven. Op 23 april namen wij in Tegelen tijdens een indrukwekkende uitvaart met beperkt militair eerbetoon afscheid van een kameraad die ons veel te vroeg is overleden. Delano is voor altijd 21 jaar en voor altijd in de gedachte van de Familie de Jager.

En die Familie de Jager staat voor VERBONDEN zijn. 2025 is ons jubileumjaar waarin ons Regiment Limburgse Jagers zijn 75 jarig bestaan viert. Verbonden zijn met de provincie Limburg, met onze geschiedenis in Duitsland, maar verbonden zijn we vooral ook met elkaar en met onze veteranen, jong en oud tijdens de Regimentsmaaltijden, in de Regimentsweek en tijdens Nationale Veteranendag 2025. In mei 2025

>>

hebben we daar via een herdenkingsreis een nieuwe verbinding aan toegevoegd: die met het Canadese *Queens Own Rifles Regiment*. De komende jaren zullen we deze verbinding verder uitbouwen.

In de eerste helft van dit jaar voerden we ook de eerste twee van in totaal drie beëdigingen dit jaar op het vaandel van het Regiment Limburgse Jagers uit. Een bijzondere was die van onze Dienjaarmilitairen. Het Dienjaar Defensie biedt jongeren de kans om kennis te maken met militaire dienst, vaardigheden te ontwikkelen en mogelijk de basis te leggen voor een carrière binnen onze krijgsmacht. Het is een investering in onze toekomst én een manier om nieuwe generaties te inspireren. Tot slot heb ik recentelijk postuum de eerste van een reeks Mobilisatie Oorlogskruizen uit te mogen reiken. Een geweldige eer om de familie van een WOII-veteraan deze medaille namens de Minister van Defensie uit te mogen reiken.

Limburgse Jagers, wat is het ongelooflijk gaaf elke dag met jullie deel uit te maken van deze mooie *no nonsense* eenheid, van het meest ingezette Infanteriebataljon en Regiment van de Nederlandse landstrijdkrachten, van de *warfighting capable* 42Battlegroup, van de *Familie De Jager*.

Voor elkaar, altijd!

75 JAAR REGIMENT LIMBURGSE JAGERS

Het Regiment Limburgse jagers is al weer een paar maanden onderweg in ons jubileum jaar. We kijken terug op een mooie opening waarbij de hoofdwacht in Maastricht het decor vormde voor deze bijzondere gelegenheid.

Naast alle gewaardeerde Regimentsgenoten hadden we ook de eer om onder andere de gouverneur van Limburg en de burgemeesters van Venlo en Roermond te verwelkomen. Ook Generaal b.d. De Kruijf was aanwezig en verzorgde een inspirerende lezing voor alle gasten.

Naast het uitreiken van het jubileum bier aan de Regiments oudste en de Regiments jongste door de commandant en zijn adjudant heeft de Regimentsvereniging een mooie tekening van Jos Gelissen aangeboden aan de Regimentscommandant en de Regimentsadjudant. We kijken terug op een mooie dag voor het Regiment en zijn leden.

Nu lopen de voorbereidingen voor de jubileum week, u heeft allen de aankondiging op onze website vast voorbij zien komen. We hebben iets moeten wijzigen op de eerste aankondiging in ons vorige blad, de week gaat niet plaats vinden in Brunssum maar in Echt, we zijn daar te gast bij 'All-in', in Echt. Hiervandaan volgen een aantal mini open dagen, op de Dinsdag 1 juli zal een deel van de D en A-compagnie in Valkenburg langs gaan. Op de woensdag 2 juli de B-compagnie in Venlo op de werf langs de Maaskade en op de donderdag 3 juli is de C-compagnie aanwezig in Roermond op het Kloosterwand plein. Tevens zal er op de donderdagmiddag tijdens de algemene reünie een mogelijkheid zijn voor de reünisten om de voertuigen te bekijken.

Op 23 September hopen we weer een mooie beëdigingsceremonie te houden op de markt in Roermond, we gaan daar weer een hoop nieuwe Limburgse jagers beëdigen op ons mooie trotse vaandel. Dan verder in het jaar zijn we nu aan het plannen op 21 november voor de Phaffdag, het programma zal op een later tijdstip volgen.

Voor elkaar, altijd!

Pieter Smit
Regimentsadjudant

SOB 2025-I: BAAN 1A

SPIKE & SKYDIO MET HET ZWARE WAPENPELTON

Tekst | Luitenant Bram

De zon wierp haar eerste licht over de uitgestrekte schietbaan van Bergen toen het zware wapenpeloton zich gereedmaakte op baan 1A. Als baancommandant was het direct duidelijk: dit zou een uitzonderlijk leerzame dag worden. De combinatie van het SPIKE-wapensysteem, optimale omstandigheden en optreden op niveau III maakte dit tot een unieke gelegenheid te trainen.

De inzet van het SPIKE-wapensysteem, een precisiewapen dat niet vaak in live-fire wordt gebruikt tijdens reguliere oefeningen, gaf deze baan zijn bijzondere karakter. Geen simulatie of oefenvorm; het betrof daadwerkelijk scherp afgevuurde munitie. Gelukkig sloeg de mist eindelijk een dag over en het zicht was uitstekend, de wind rustig, en de voorbereiding solide. Alles viel op zijn plaats voor een optimaal schietmoment.

Na een intensieve manpad-actie op niveau III, waarbij het peloton zich te voet in hun

opstelling vochten, onder druk van uitgestegen doelen, werd de eerste SPIKE afgevuurd. Een gericht schot over meer dan 3.200 meter, met een directe treffer als resultaat. De impact was zowel visueel indrukwekkend als fysiek voelbaar, en gaf de schutter een scherp besef van de verantwoordelijkheid die dit wapensysteem met zich meebrengt.

De procedures moesten nauwkeurig worden uitgevoerd en de communicatie moest helder zijn. Eén seconde vertraging of een onduidelijk vuurcommando kon het verschil

maken tussen succes of mislukking. Hoewel een van de twee SPIKE-raketten een misfire had (puur door pech en niet door een procedurefout) zorgde de inzet van de S3 ervoor dat er de volgende dag een extra schot beschikbaar kwam. De trainingswaarde bleef daarmee behouden.

Op baan 1A werd bovendien actief samengewerkt tussen het zware wapenpeloton en ARGUS, de drone-groep. Dankzij de inzet van de SKYDIO-drone kon de schutter vooraf de baan en het doelgebied vanuit de lucht verkennen. Deze samenwerking leverde waardevolle informatie op en betekende een belangrijke stap richting de training op NLOS (No Line of Sight) schieten.

Leren onder vuur

Als baancommandant kreeg ik een helder beeld van de professionele ontwikkeling binnen het peloton. Iedere actie werd

geëvalueerd, fouten werden benut als leermomenten, en behaalde successen kregen terecht erkenning. De combinatie van zware wapens, realistische scenario's en fysieke belasting maakte baan 1A tot een waardevolle leeromgeving.

SOB I 2025 bood de gelegenheid om onder reële en zware omstandigheden te trainen. Voor ons op baan 1A betekende het een concrete stap vooruit in de gereed stelling; professioneel, doelgericht en operationeel.

>>

SOB I & GELOOFSBRIEVEN

26 MAART 2025 TE PALEIS NOORDEINDE IN 'S-GRAVENHAGE

Tekst | Eenheid 4 B (BULLDOG) Compagnie

Woensdag 26 maart 2025 hebben wij met de B- (BULLDOG) Compagnie als erewacht opgetreden bij de overhandiging van geloofsbrieven aan Zijner Majesteit de Koning. Wij nemen u graag mee in deze ervaring door u een inkijk te geven in de voorbereiding en uitvoering van deze ceremonie.

Vorbereiding

De voorbereiding begon op 5 maart 2025, in de carnavalsvakantie, voor de compagniescommandant, de compagnies sergeant-majoor en twee pelotonscommandanten van respectievelijk eenheid 4 en eenheid 6. Deze dag stond in het teken van informatieoverdracht vanuit het bureau ceremonieel op de Frederikkazerne in Den Haag. De dag begon met een lekker bakkie pleur zoals ze dat in Den Haag zeggen om vervolgens de dag af te trappen met de eerste presentaties. Deze presentaties gaven inzicht in de functie van het bureau ceremonieel en het verloop van de ceremonie. De ceremonie zou starten op de Frederikkazerne waar we ons gereed zouden maken voor inzet om vervolgens met de bus richting de Koninklijke Stallen te verplaatsen en hierop te stellen om te voet richting het paleis te gaan. Tijdens de ceremonie waren wij de

aangewezen erewacht om drie ambassadeurs te ontvangen welke hun geloofsbrieven aan onze Koning kwamen overhandigen. Na deze informatie zijn ze alle locaties gaan verkennen om zo beeld bij het geluid te krijgen.

In de weken daarna begon de voorbereiding ook voor de rest van de compagnie. Doordat wij als compagnie aangewezen werden om deze ceremonie op pakken is er besloten om in plaats van twee weken naar SOB te gaan, maar 1 week te gaan. Deze week op SOB is niet onze meest productieve geweest. Omdat de grond en de begroeiing op de schietbanen erg droog waren, hebben we veel moeten wachten op de brandweer omdat er steeds brand was. Ook gooide mist in de ochtenden veel roet in het eten. Omdat het weer ons niet goed gezind was deze week hebben we dus niet

veel kunnen trainen met scherp en was het een helaas een week waarin wij op sommige vlakken niet beter zijn geworden. Terug in Nederland gingen alle voorbereidingen echter gewoon door. Er werd een kleedafpraak gemaakt bij het KPU-bedrijf om alle ceremoniële tenuen in ontvangst te kunnen nemen op de dag van de ceremonie. Ook werd de ceremonie geoefend op de kazerne in Oirschot. Eenheid 6 en eenheid 4 kregen allebei de taak om een detachement te formeren om zo met een goed gevulde erewacht op locatie te verschijnen. Met deze detachementen werd de hele ceremonie geoefend. Er werd zelfs een muziek box geregeld om te kunnen trainen met muziek om nog beter ingespeeld te raken op het verloop van de ceremonie. Uiteindelijk is de hele ceremonie met beide detachementen voorbereid en geoefend en hadden we er vertrouwen in om dit op een hele goede wijze te kunnen doen.

Uitvoering

Op woensdagochtend om 05:45uur staan we dan met zijn allen bij de bioscoop op de kazerne in Oirschot om met de bussen te vertrekken naar de Frederikkazerne in Den

>>

Haag. Alles verliep volgens plan er iedereen had zin in het ontbijt wat ons beloofd was in Den Haag. Doordat we ongeplande file hadden onderweg kwamen we later aan dan we beoogd hadden. "Nog steeds tijd zat om even snel een broodje kaas naar binnen te schuiven!" werd er snel geroepen. Er werd ook specifiek gezegd dat je eerst moest eten en daarna pas omkleden. Stel je voor dat je nog een klodder boter op je tenue morst en hierdoor niet netjes op de ceremonie kan staan! Iedereen had snel zijn spullen gepakt en wat gegeten waarna we ons gingen omkleden. Voor velen was het de eerste keer dat ze het volledige ceremoniële tenue van ons regiment aantrokken en het was dan ook even spieken bij de maten om te kijken hoe alles precies hoorde te zitten. Iedereen verzamelde buiten voor de laatste tenue inspectie. Op een paar kleine aandachtspunten na was alles gereed en konden we met de bus naar de Koninklijke stallen geëscorteerd worden. In de bus werden nog snel de mouwen van de jas van de compagniescommandant aan zijn witte handschoenen genaaid om ervoor te zorgen dat deze aan elkaar zouden blijven tijdens de ceremonie.

Tijdens de verplaatsing door Den Haag werd ons duidelijk hoe belangrijk deze ceremonie was. Alles werd afgezet voor ons en wij hadden vrij baan. Best uniek! Op de Koninklijke Stallen gingen we snel in de juiste formaties staan om precies op tijd naar Paleis Noordeinde te exerceren. Onder begeleiding van de Koninklijke Kapel Johan Willem Friso marcheerden we richting het paleis. Eenmaal aangekomen was het wachten op de eerste ambassadeur. Het eerste vertegenwoordigde land was de Dominicaanse Republiek. De paarden zijn al snel hoorbaar in de straten en niet veel later verschijnt de koets. De ambassadeur stapt uit en onze compagniescommandant begeleidt hem langs onze detachementen. Na een goedkeurende blik vervolgde de ambassadeur zijn weg richting het paleis om achter gesloten deuren, zijn geloofsbrief te overhandigen aan de Koning. Ten tijde van die overhandiging zijn wij verplaatst richting de

“Alles werd afgezet voor ons en wij hadden vrij baan. Best uniek!”

kerk dichtbij het paleis om daar te genieten van wat koffie en een plaspauze om snel daarna weer terug te gaan voor het afscheid van de ambassadeur. Toen de eerste ambassadeur de locatie verlaten had bleven we op het plein van het paleis om de tweede ambassadeur te ontvangen. Ditmaal was Pakistan aan de beurt. Dezelfde ceremoniële handelingen werden ook voor deze ambassadeur gedaan die, net als de eerste ambassadeur, zijn weg vervolgde naar binnen om daar zijn geloofsbrief te overhandigen. Als laatste werden de Malediven vertegenwoordigd bij de koning. Na het vertrek van de laatste ambassadeur vanaf het paleis, hebben wij ons gereed gemaakt voor de terugmars richting de Koninklijke stallen. Dit kon niet zonder vergezeld te worden met onze eigen regimentsmars vanuit de kapel. Het was uiteraard niet toegestaan om met de baretten te zwaaien in het laatste gedeelte van de mars. Ergens zonde want dat maakt ons

regiment ook ons regiment maar volstrekt logisch aangezien we aan het verplaatsten waren. Aangekomen bij de stallen werden we nog kort toegesproken door de afgevaardigde van het bureau ceremonieel. Hij was trots op onze prestatie en we staan nog steeds tot op de dag van vandaag in de top drie met eenheden die deze ceremonie het beste hebben gedaan! Na deze mooie woorden zijn wij met de bussen weer naar Oirschot gereden om daar de dag af te sluiten.

Afsluiting

Dit was voor onze compagnie een unieke ervaring. We zijn trots dat we dit met onze eenheid hebben mogen doen en op het resultaat dat wij neergezet hebben die dag. We houden ons elke dag bezig met vechten maar dit soort ceremonies zijn een mooie neventaak om af en toe uit te kunnen voeren. We hebben een mooie bijdrage geleverd aan ons Koningshuis en kijken terug op een geslaagde inzet!

Voor elkaar, Altijd!

MFO-1 42BLJ, C'EAGLE'CIE

Tekst | Charlie Eagle Compagnie

Tijdens de eerste twee weken van de MFO kregen we les over de MINI MI en MAG. We behandelden technische gegevens, wapenhandelingen, SIM-training en sloten de week af met scherp schieten om 'basis-schutter' te worden. De sportlessen waren pittig, met onderdelen als de hindernisbaan, MZV en terreinwerk. In week 3 volgde oefening Basis. De focus lag op het verbeteren van niveau 1. Het was even wennen

om weer op een schoolse manier les te krijgen, echter was dit wel nodig en leerzaam omdat ik MINI MI schutter wilde worden.

Week 4 ging om de Pantzerfaust en Mossberg Shotgun, met lessen en SIM-training. In week 5 vond oefening Offensief plaats: een intensieve bivak waarbij we lange afstanden moesten afleggen in drie dagen. Ondanks de hoge intensiteit vond ik dit de leukste bivak door de groepsfeer en het vele schieten.

Week 6 stond in het teken van de Boxer. We kregen les over het in- en uitstijgen, gidsen en technische gegevens.

Vrijdag volgde een korte Glock-les. Week 7 was een OVG-week. Het schieten met de Pantzerfaust ging niet door, dus hadden we extra OVG-tijd, wat ik leuker vond. Op woensdag schoten we met de Shotgun.

Week 8 was oefening Defensief. Een zware oefening ivm veel graven en weinig slapen. Week 9 stond in het teken van de Glock. Week 10 sloten we af met de eindoefening, inclusief abseilen van de kerktoeren in Oirschot en een nachtelijke actie, een mooie afsluiting van de opleiding.

"Ondanks de hoge intensiteit vond ik dit de leukste bivak door de groepsfeer en het vele schieten."

KAPITEIN M.C. (MARNIX)

Mijn naam is Marnix, 30 jaar oud en woonachtig in 's Gravenmoer. Op 29 maart heb ik het commando mogen aanvaarden over de Charlie 'Eagle' Compagnie 42e Bataljon Limburgse Jagers. Een dag waar ik lange tijd naar uit heb gekeken en waar, precies op het moment dat de richtvlag werd overgedragen, de zon ging schijnen. Het zijn van compagniescommandant is in mijn ogen de mooiste functie die je bij de operationele eenheden mag uitvoeren. Het is een grote eer, maar brengt ook een grote verantwoordelijkheid met zich mee.

Mijn loopbaan bij Defensie begon in 2012, toen ik na afronding van de middelbare school op de KMA startte. Omdat het niet vanzelfsprekend was dat ik op de KMA zou worden aangenomen werd me aangeraden verschillende opties open te houden. Voor mij waren er echter geen andere opties. Ik moest en ik zou gaan werken bij Defensie. Na 4 jaar KMA volgde ik de VTO Infanterie in Amersfoort, waarna ik werd geplaatst bij 17 Charlie eenheid 5, Garde regiment Fuseliers Prinses Irene. Je leest het goed, ik ben begonnen als Prinses, maar voel me toch echt een Jager. Mijn functie bij 17Charlie werd afgesloten met een inzet in Litouwen, 2019-1. Daarna heb ik de overstap gemaakt naar het 42e bataljon Limburgse Jagers, waar ik initieel ben begonnen als PC-anti tank bij de Delta Compagnie. Toen het Robotica & Autonome systemen peloton (RAS) werd opgericht en mijn eenheid werd opgeheven mocht ik verder als PCC van de Delta Compagnie.

In 2023 vertrok ik, gedurende mijn functie als Kapitein Operaties, voor 3 maanden naar Engeland, om als Kapitein G3 met een internationale staf de operatie INTERFLEX te ondersteunen. Vanuit Aldershot, (iets ten westen van Londen) waren we met een staf met 9 verschillende nationaliteiten verantwoordelijk voor het ondersteunen en faciliteren van alle training units die Oekraïense militairen opleidden ter voorbereiding op inzet aan het oostfront.

Tijdens mijn inzet in Engeland speelde op de achtergrond een andere kans om mezelf te ontwikkelen: deelname aan de opleiding tot compagniescommandant in het Amerikaanse leger. Deze opleiding staat bekend als de Maneuver Captain Career Course (MCCC) en ieder jaar mag hier 1 kapitein aan deelnemen. Eind 2023 werd medegedeeld dat ik mocht deelnemen aan de klas van 2024 om aansluitend het commando over te kunnen nemen van de Charlie Eagle Compagnie.

Samen met mijn partner werd ik medio 2024 gestationeerd in Fort Moore, Georgia, waar we bijna 9 maanden hebben gewoond. Naast het volgen van de MCCC mochten we proeven van het Amerikaanse leven. Tot nu toe is dit de mooiste periode van ons leven, zowel privé als militair. Naast talloze uren in leslokalen werden we warm ontvangen door de Amerikaanse cursisten en families. We hebben ruim 14 staten bezocht en ik heb op militair vlak een andere wijze van optreden, doctrine & tactiek in mijn rugzak erbij gekregen.

Inmiddels ben ik twee maanden aan het roer van de Charlie Compagnie en geniet ik elke dag van deze baan. We staan op een NTM van 10 dagen en deze verantwoordelijkheid voel ik bij de compagnie leven. Ik zie het als onze taak om onszelf zo goed mogelijk voor te bereiden door te focussen op hoofdtak 1, het grootschalig gevecht. Om dit te realiseren moeten we ons zowel fysiek als mentaal uitdagen en is iedere soldaat verantwoordelijk voor het beheersen van zijn skills & drills. Het is voor mij een eer om leiding te mogen geven aan deze mooie club en ik ben trots om onderdeel te zijn van het Regiment Limburgse Jagers.

“Tot in de late uurtjes werd er nagepraat, gelachen en herinneringen gedeeld.”

DINER DE CORPS - EEN BIJZONDERE EDITIE IN HET JUBILEUMJAAR

Tekst | Luitenant Esrom

Ook dit jaar vond het traditionele Diner de Corps weer plaats, en wel op een bijzondere locatie: het historische Kasteel Daelenbroeck, gelegen ten oosten van Roermond. We keerden daarmee terug naar een vertrouwde plek, die zich uitstekend leent voor een plechtige en feestelijke bijeenkomst. Deze editie was extra speciaal vanwege het jubileumjaar van het Regiment Limburgse Jagers.

Ruim honderd collega's, jong en oud, kwamen samen voor een avond vol traditie, verbinding en kameraadschap. Onder de genodigden bevonden zich enkele bijzondere gasten, waaronder Gouverneur Roemer, generaal b.d. Mart de Kruif, bisschop De Jong, en uit Canada kapitein b.d. Bleeker. De avond startte met een receptie, waar oude bekenden elkaar begroetten en nieuwe gezichten hartelijk werden verwelkomd. Zoals gebruikelijk werd aansluitend de groepsfoto gemaakt, een moment van trots en verbondenheid. Daarna begaf het gezelschap zich naar de sfeervolle ridderzaal, die indrukwekkend was aangekleed met de vlaggen van alle eenheden en uiteraard de regimentsvlag.

Het officiële gedeelte van het diner begon met de speech van de Regimentscommandant, Overste Kerstens. De Overste sprak over de trots, inzet en verbondenheid binnen het Regiment Limburgse Jagers, waarbij successen van het afgelopen jaar werden gevierd, zoals militaire inzet, versterking van internationale banden en het 75-jarig jubileum. Daarnaast werd de noodzakelijke

versterking van met name onderofficieren benadrukt, om het bataljon toekomstbestendig en inzetgereed te houden in een steeds dreigender klimaat. Aansluitend nam de regimentsjongste - het zogenoemde 'kalf' - het woord. Luitenant Walhout sprak over de waardevolle band tussen generaties en hoe deze bijdraagt aan het versterken van de warrior mindset binnen onze gelederen.

“Een waardige viering van ons jubileum, waarin traditie en kameraadschap centraal stonden.”

Voor het hoofdgerecht nam aalmoezenier majoor Broekhuizen het woord voor een moment van bezinning. Tijdens haar herdenkingsspeech werd ook de regimentskaars aangestoken, als eerbetoon aan hen

die ons zijn ontvallen. Een stil, indrukwekkend moment dat de onderlinge verbondenheid onderstreepte.

Het diner kende een gevarieerd hoofdgerecht, waarbij de gasten konden kiezen uit eendenborstfilet, snoekbaars of een klassieke saté. De gesprekken aan tafel waren levendig en betrokken, een weerspiegeling van de saamhorigheid die deze avond kenmerkte. Na het hoofdgerecht hield kolonel Jansen, als regimentsoudste, zijn traditionele repliek op de speech van de jongste. Hij sprak met warmte en humor, maar hij had ook een serieuze ondertoon die ging over het belang van het gevecht van verbonden wapens.

Na het dessert volgde een korte pauze waarin ruimte was voor een informeel gesprek, een sigaret of de wijn afgetopt kon worden. De avond werd op traditionele wijze afgesloten met de Heildronk en het zingen van het regimentslied, begeleid door een toast met het Limburgse Jagertje.

Tot in de late uurtjes werd er nagepraat, gelachen en herinneringen gedeeld. Het Diner de Corps van dit jaar was niet alleen een informele aangelegenheid, maar vooral een warme ontmoeting tussen generaties Limburgse Jagers. Een waardige viering van ons jubileum, waarin traditie en kameraadschap centraal stonden. >>

BASTION LION

Internationale samenwerking op brigadeniveau

Tekst | Luitenant Esrom

Tijdens FTX Bastion Lion is er op brigadeniveau internationaal getraind. De 13 Lichte Brigade werkte hierbij samen met onze Duitse en Belgische kameraden, en ook de Koninklijke Luchtmacht nam deel aan de oefening. Bastion Lion was een complexe en realistische oefening waarin wij hebben laten zien dat wij beschikken over een professionele en betrouwbare samenwerking met onze Duitse collega's, en resultaatgericht kunnen optreden. In totaal namen ongeveer 3.500 militairen deel aan deze grootste landmachtoefening van het jaar.

Voorbereiding

De voorbereidingen voor Bastion Lion zijn al weken van tevoren gestart. Met het oog op optreden in verstedelijkt gebied (OVG) is er vroegtijdig gestart met retentietrainingen gericht op OVG-drills. Tijdens deze trainingen zijn de basisvaardigheden opgefrist, zoals het uitvoeren van de instap, het zuiveren van kamers en wapenhandelingen specifiek gericht op het OVG. In de week voorafgaand aan de oefening zijn de laatste voorbereidingen getroffen: voertuigen zijn gereedgemaakt en containers beladen. FTX Bastion Lion bevatte ook een zogenoemde 'alerting phase', waarbij eenheden gealarmeerd werden en zich vanaf dat moment binnen een bepaalde tijd ingezet moesten kunnen worden.

Roadmove naar Nienburg

Op 1 april vertrok de hoofdmacht richting Nienburg. De roadmove stond onder lei-

ding van MOVCON en verliep volgens een route-tijdtabel, inclusief geplande stops, om inzetbaar aan te komen. Bij aankomst in Nienburg zijn de voorraden direct aangevuld en werd de TAA ingericht, waarna werd gestart met de commandovoering voor de geplande river crossing de volgende dag. Ter voorbereiding hierop is, in samenwerking met de genie, nog getraind op in- en uitstijgprocedures van de aanvalsbotten

River Crossing

De oversteek vond plaats over de rivier de Elbe. Voorafgaand is een operatie concept opgesteld waarin de Bravo-compagnie verantwoordelijk werd gesteld voor de oversteek en de eerste defensieve inrichting. De oversteek is uitgevoerd met aanvalsbotten, waarbij snelheid van handelen essentieel was. Na de oversteek is het gebied aan de overzijde gezuiverd door twee eenheden, waarna een verdedigingslinie werd inge-

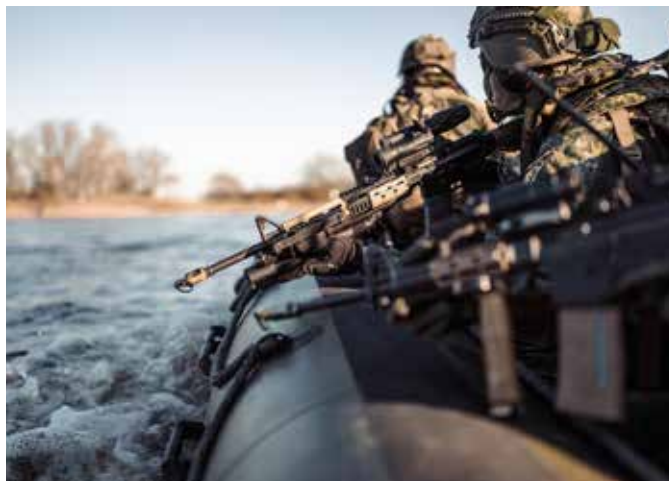
richt. Samen met de Alpha-compagnie en SHORAD (Short Range Air Defense) is deze linie verder uitgebouwd. Hierdoor kon de genie op veilige wijze haar veren te water laten en de gehele 17e Battlegroup naar de overzijde van de Elbe transporteren. De operatie duurde in totaal ongeveer 24 uur, waarna de verplaatsing naar Mahlwinkel werd voortgezet.

“De oversteek vond plaats over de rivier de Elbe.”

Mahlwinkel

In Mahlwinkel zijn de voorbereidingen getroffen voor de geplande OVG-actie in het oord Schnöggersburg door middel van een in theater training. Een van de trainingen vond plaats met zogenoemde 'suits', waarbij gebruik werd gemaakt van Virtual Reality (VR). Militairen droegen hierbij een speciaal pak met VR-bril en werden ondergedompeld in een realistisch scenario waarin zij hun skills & drills konden toepassen. Kaderleden konden deze acties vanuit een derde-persoonsperspectief volgen, analyseren en vervolgens met de groep evalueren. >>

Tijdens FTX Bastion Lion is ook de volledige gewondenketen geoefend, evenals de opvoer van nieuw personeel. In de nacht werden wij aangevuld met extra manschappen - niet altijd uit het eigen bataljon, maar ook hersteld personeel van het 17e Bataljon. Deze collega's vochten de volgende dag zij aan zij met ons mee.

Delano

Na een zware gevechtsdag stonden wij klaar voor onze volgende opdracht. In die nacht werden wij echter getroffen door een tragisch verlies: onze kameraad, Limburgse Jager Delano Minten, kwam om het leven bij een noodlottig ongeval. Het Bravo team is teruggegaan naar de kazerne in Planken, waar zij door de brigade goed zijn opgevangen. Daar hebben wij Delano herdacht en troost bij elkaar gevonden. Bravo team heeft daarna zijn eigen trainingen opgepakt. Aan het einde van de oefening zijn wij als Bravo-team gezamenlijk teruggekeerd naar Oirschot.

Deze oefening zal voor altijd in het teken staan van onze kameraad Delano.

Voor elkaar, Altijd!

Naast de virtuele training is ook een praktijkoefendag uitgevoerd in samenwerking met de genie. Hierbij lag de nadruk opnieuw op het OVG-gevecht, maar werd extra nadruk gelegd op samenwerking met de genie, bijvoorbeeld voor het forceren van inbraken via deuren. Deze samenwerking vergrootte het inzicht in elkaars capaciteiten en versterkte het wederzijds begrip.

Na de in theater training is het commandovoeringsproces opgestart voor de aanval op Schnöggersburg. Met behulp van een waarschuwingsbevel hebben de eenheden gerichte oefeningen uitgevoerd, waarna we laat op de avond vertrokken naar de Tactical Assembly Area (TAA).

Schnöggersburg

In de TAA is het operationeel concept verder aangescherpt op basis van de laatste inlichtingen van de verkenner van de Delta-compagnie en de ARGUS-groep. De vijand had in de nacht voorafgaand aan de aanval extra hindernissen aangebracht, bedoeld om onze bewegingen te sturen - iets wat wij juist wilden voorkomen.

In de vroege ochtend richtten eenheid 6 en 4 een vuurbasis in ter ondersteuning van de inbraak van Alpha team aan de oordrand. Na de inleidende beschietingen voerde Alpha team de inbraak succesvol uit. Vervolgens zette het Bravo team de aanval voort. Eenheid 5 creëerde hierbij een springplank zodat de aanval voortgezet kon worden naar ons eerste object. Op dit object hebben wij onze opstelling ingericht, herbevoorraad en voorbereidingen getroffen om de aanval de volgende dag voort te zetten.

EEN KRACHTMETING IN OPTREDEN VERSTEDELIJKT GEBIED TIJDENS FTX BASTION LION

Tekst | Kapitein Joep, Compagniescommandant Delta 'Zwarte Panter' Compagnie

In april 2025 nam ook de Delta "Zwarte Panter"compagnie deel aan oefening Bastion Lion: de grootste landmachtoefening van 2025, uitgevoerd in Nederland en Duitsland, door de 13^e Lichte Brigade, in samenwerking met het OOCL en Duitse collega's van Panzergrenadierbataillon 391. Het doel van de oefening was het trainen in verstedelijkt gebied waarbij de juiste mindset werd toegepast in eenieders rol. Hierdoor stond niet alleen het manoeuvregevecht centraal, maar werd er ook veel ruimte gelaten voor logistieke functionarissen om in die context te kunnen trainen. Daarnaast lag de focus op het slimmer vechten om ervoor te zorgen dat we het gevecht winnen met het grootst mogelijke verschil.

De march

Oftewel de verplaatsing. Onze compagnie vertrok in de vroege ochtend van 1 april als spitseenheid van het bataljon. Onze Fenneks en ondersteunende voertuigen van de compagnie waren verdeeld in twee pakketten om de verplaatsing zo gestructureerd als mogelijk te laten verlopen naar de uitgangspositie. Daar zijn de voertuigen gevechtsgereed gemaakt om de River Crossing Operation (RCO) uit te voeren.

De River Crossing Operation

Voor de brigade en het bataljon is het niet de eerste keer dat er een RCO is uitgevoerd. Vorig jaar tijdens de oefening 'Grand Quadrige' is dit reeds beoefend. Ditmaal was het doel om de opdracht uitdagender te maken en de RCO in bewoond gebied over

de rivier de Elbe in een tactisch scenario uit te voeren. Voor de Deltacompanie bracht dit de uitdaging van beperkte manoeuvre-mogelijkheden met zich mee.

Voor de RCO is gebruik gemaakt van twee rivierovergangen. Beide overgangen zijn onder waarneming gebracht door 42BVE. Deze posities hebben wij met een relief in place van hen overgenomen, zodat het BVE hun actie in de diepte van het brigadevak voort kon zetten. Als Deltacompanie waren wij randvoorwaardelijk voor het creëren van dit bruggenhoofd. Dit heeft de compagnie uitgevoerd door het beveiligen van beide overgangen voor de Bcie en daaropvolgend de Acie. Daarnaast hebben we beide compagnieën ondersteund door verschillende Named Area's of Interest te

verkennen met drones. De beveiliging hebben wij ingericht op basis van 'Recce-Strike', waarbij een nauwe samenwerking tussen het verkenningspeloton en het anti-tank peloton essentieel is. Door middel van dit concept waren wij in staat om voor beide overgangen vijand te onderkennen, maar ook te slaan met onze anti-tank capaciteiten.

Nadat het bruggenhoofd was gecreëerd, heeft 105 bruglegcompagnie een pontonbrug aangelegd bij de noordelijke overgang. Deze overgang is vervolgens gebruikt voor de voorwaartse doorschrijding door onder andere 17BG. Na een succesvolle uitvoering hebben wij onze verplaatsing verder voortgezet richting SA POSSUM. Hier zijn we opnieuw bevoorrad door collega's van het OOCL, hebben we onze in theatre training uitgevoerd en is de planning voor "Operation Hunter Attack" ten uitvoering gebracht.

Operation Hunter Attack

Operation Hunter Attack is uitgevoerd in het oord Schnöggersburg dat onderdeel uitmaakt van het oefenterrein Güz Altmark te Duitsland. Dit gedeelte van het oefenterrein leent zich perfect voor het trainen van optreden verstedelijkt gebied in groter

>>

verband. De opdracht die wij als compagnie tijdens Operation Hunter Attack hebben uitgevoerd luidde:

“Dteam bereidt voor en voert uit ondersteuning van de aanval van A- en B-team op object Gold I en II ten einde deze te vermeesteren en te voorkomen dat vijand het oord kan gebruiken als logistieke HUB.”

In de uitvoering lag voor onze compagnie de focus op het vergaren van informatie en het aangrijpen van vijand met een flankbeveiliging richting het oord en in de diepte om de vijand zijn *freedom of movement* te ontnemen en hem te onderdrukken en neutraliseren middels direct en indirect vuur.

Voor de uitvoering van ‘Operation Hunter Attack’ is onze compagnie tijdelijk versterkt met de snipers van de A- en de B-cie. Nadat de voorbereidingen gereed waren, zijn we met de compagnie verplaatst naar ATK Impala. Vanuit daar heeft de Forward Passage Own Lines bij Panzergrenadierbataillon 391 plaats gevonden. Primair is ons verkenningspeloton voorwaarts gegaan om inzicht te krijgen op het bataljonsinbraakpunt (Object Copper) en om een CEMA

(Cyber & Elektromagnetische Activiteiten) device te plaatsen. De samenwerking met de in 2021 opgerichte CEMA-compagnie is een typerend voorbeeld voor het slimmer vechten wat men tijdens FTX Bastion Lion voor ogen had. De kracht van CEMA zit hem met name in het hacken van digitale systemen. Met het te plaatsen device

door ons verkenningspeloton was de CEMA-compagnie die vanuit Nederland hun werk doet in staat om in te breken in het cameranetwerk in Schnöggersburg. Dit leverde voor ons bataljon unieke beelden op van de camerasystemen gelokaliseerd in de omgeving van ons aanvalsdoel. Met deze beelden kon er inzicht verkregen worden in

aantallen vijand, maar ook geplaatste hindernissen. Dit was mogelijk doordat men met een toegestuurde link de camerabeelden kon inzien.

In de loop van de avond is het tweede element van onze compagnie bij de Duitse collega's doorschreden. Dit tweede element bestond uit CP1 inclusief FO, JTAC en snipers. Het doel van dit tweede element was om bij duister zo dicht als mogelijk in positie te komen om zo inzicht te verkrijgen in de zuidelijke oord rand. Om zo eventuele vijand vroegtijdig aan te grijpen middels vuursteun en vervolgens direct vuur. Dit om vervolgens in combinatie met het derde element bestaande uit CP2 en de twee AT-pelotons die de *flank guard* innamen de randvoorwaarden te creëren voor de inbraak en voortzetting van de A- en B-cie.

“In de uitvoering is het nut van drones van ons verkenningspeloton gebleken.”

Gedurende het gevecht is goed naar voren gekomen dat voor onze rol als D-cie coördinatie met onze neveneenheden essentieel is. Om dit tot een goede uitvoering te laten komen, waren er dan ook meerdere coördinatielijnen bepaald die gebruikt werden voor de deconflicteer tussen ons en de voortgang van beide compagnieën. Doordat het zendbereik van de radio's in het oord af en toe geminimaliseerd werd, was

het soms lastig om het gevecht goed te volgen. Gelukkig hadden onze AT-pelotons voldoende SA en SU om de aan hen toebedeelde taak succesvol uit te kunnen blijven voeren.

In de uitvoering is het nut van drones van ons verkenningspeloton gebleken, door in een vroegtijdig stadium van het gevecht de vijandelijke vuursteun te onderkennen. Doordat deze zich initieel bevonden in het vak van 17BG, moest er gedeconflieerd worden alvorens deze konden worden aangegrepen. Vervolgens ontstond er een soort kat en muisspel waarbij de vijand continue in beweging probeerde te blijven terwijl wij hen aangrepen met indirect vuur. Uiteindelijk was er geen ontkomen en konden we deze vijand succesvol neutraliseren. Daarnaast heeft ons verkenningspeloton met meerdere nachtelijke uitgestegen verkenningen essentiële informatie vergaard over de vijand en hindernis locaties.

Een laatste *force multiplier* die we ervaren hebben, is de combinatie tussen onze FO en snipers. Door deze krachten te bundelen ontstaat de mogelijkheid om doelen aan te grijpen met vuursteun. Wanneer deze vijanden zich herpositioneren, biedt dit een uitgelezen kans om hen zeer effectief aan te grijpen met direct vuur van de snipers.

Uiteindelijk zijn zowel A- als B-cie succesvol geweest in het vermeesteren van object Gold I en II. Om onze positie te behouden, zijn we vervolgens aan de slag gegaan met het inrichten van het oord ter verdediging voor een opkomende tegenaanval. Als D-cie

lag onze focus hierbij op de flankbeveiliging en het aangrijpen van doelen in de diepte. Gedurende de verkenning voor de in te nemen posities kregen we echter de melding 'blue light'. Helaas moesten we later tot de conclusie komen dat er noodlottig ongeval binnen ons bataljon had plaatsgevonden, waardoor het scenario werd gestopt.

Conclusie

Na Operation Hunter Attack hebben we met de compagnie nog meerdere dagen getraind. Al met al kan ik stellen dat FTX-Bastion Lion een positieve invloed heeft gehad op het niveau van de compagnie. Daarnaast is het voor de minder ervaren militair zeer beeldvormend geweest om in een hoger verband en voor een langere duur een operatie uit te voeren. Als commandant ben ik dan ook zeer tevreden en trots over het geleverde werk en *mindset* van zowel mijn eigen personeel als het personeel dat ik onder bevel gesteld heb gekregen. Als D-cie kijken wij dan ook uit naar de volgende grote oefening of inzet.

Wij zijn er gereed voor.

BASIC EAGLE II

Tekst | Korporaal Raul, boordschutter ehd 5 C-Cie

Tijdens oefening Bastion Lion (BALI) hebben wij als C-cie onze eigen oefening op niveau 1 en 2 gedraaid, de oefening had de naam 'Basic Eagle II'. Dat betekende dat zowel individueel optreden als samenwerken binnen onze groep centraal stonden. Voor velen van ons was dit een bijzonder moment, aangezien het de eerste keer was dat we deelnamen aan een oefening in het buitenland. Dit bracht niet alleen praktische uitdagingen met zich mee, zoals het werken in een onbekende omgeving, maar het versterkte ook het groepsgevoel aanzienlijk.

De oefening bood een intensief programma waarin we onder andere gevechtsdekkingen, verkenningen, aanvallen, overvallen en hinderlagen hebben uitgevoerd. Daarnaast hebben we ervaring opgedaan met het opzetten en beveiligen van verblijfsgebieden, het verplaatsen in vijandelijk gebied en het innemen van opstellingen. Elke trainingssituatie dwong ons tot scherp optreden en effectieve samenwerking. We werden constant geprikkeld om tactisch te denken en snel te handelen.

Door de intensiteit en variatie van de oefening kregen we waardevol inzicht in ons eigen handelen en het functioneren van de groep als geheel. Deze ervaring heeft niet alleen bijgedragen aan onze professionele ontwikkeling, maar ook de onderlinge samenwerking en het vertrouwen in elkaar versterkt.

Na afloop van de oefening overheerst het gevoel dat we goed voorbereid zijn op onze inzet tijdens de MFO. Basic Eagle II heeft ons niet alleen professioneel sterker gemaakt, maar ook als groep samengesmeed. Het was een leerzame, intensieve en waardevolle ervaring.

JAMIE,

KORPORAAL DER EERSTE KLASSE

Mijn naam is Jamie en ik ben korporaal der eerste klasse bij de Limburgse Jagers. Sinds 2015 ben ik werkzaam bij BLJ, waar ik in de loop der jaren verschillende functies heb vervuld. Tijdens oefening Bastion Lion was ik betrokken bij het draaien van de commandopost (CP) van ons bataljon. Mijn rol bestond voornamelijk uit het ondersteunen van de randvoorwaarden die essentieel zijn om de CP operationeel te houden.

Daarbij kun je denken aan taken zoals het verzorgen van de beveiliging, het navigeren tijdens verplaatsingen, het af camoufleren van onze positie, het uitvoeren van routines en het verzorgen van klasse 1 (eten en drinken) voor de officieren. Dit alles deed ik samen met mijn voertuigcommandant en chauffeur. Een hecht team waarmee je op elkaar moet kunnen vertrouwen, zeker onder operationele omstandigheden.

Het mooie aan deze rol is dat je vaak achter de schermen werkt, maar wel een cruciale schakel bent in het grotere geheel. Zonder goede samenwerking draait een CP niet optimaal, en daar zijn wij ons als voertuig personeel altijd bewust van geweest.

“We werden constant geprikkeld om tactisch te denken en snel te handelen.”

DE NIEUWE OPPERPANTER

Binnen de Delta 'Zwarte Panther' compagnie dragen wij de tradities uit van 5-6 R.I. oftewel het 5e bataljon van het 6e regiment infanterie. Dit regiment is in 1947 opgericht en heeft een verleden dat teruggaat tot aan de inzet in Nederlands-Indië. Uiteindelijk is in 1949 dit 6e regiment samen met het 2e en het 11e regiment overgegaan tot het regiment Limburgse Jagers.

Als Delta compagnie onderscheiden wij ons ten opzichte van andere compagnieën vanwege onze voertuigen, specialismes, cultuur en de manier van optreden. Daarnaast zijn wij door deze achtergrond en identiteit van 5-6 R.I. ook uniek vanwege de tradities die wij voortzetten uit dit rijke verleden. Zo zijn wij binnen de krijgsmacht een van de weinige compagnieën met een eigen vaandel, ondanks dat deze niet officieel erkend is. Tevens hebben wij als compagnie ons eigen Zwarte Panterlied.

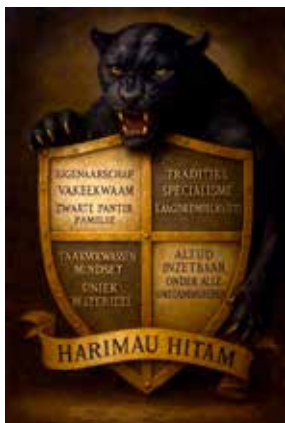
De commandant van 5-6 R.I. werd in het verleden ook wel de opperpanter genoemd, ook dit is een traditie die wij tegenwoordig nog voortzetten. Deze bijnaam draag ik als commandant Delta 'Zwarte Panther' compagnie dan ook met trots en ik stel me daarom graag even voor.

Achtergrond

Mijn naam is Joep de Waard en ik ben sinds december 2024 de nieuwe commandant van de Delta 'Zwarte Panther' compagnie. In 2016 ben ik opgekomen als pelotonscommandant (PC) boxer peloton bij de Bcie van 42 BLJ. Vervolgens heb ik binnen de Bcie de functies van pelotonscommandant zware wapens, plaatsvervangend compagnie commandant en waarnemend compagnie commandant mogen bekleden. Gedurende deze periode heb ik als pelotonscommandant deelgenomen aan eFP-2 in Litouwen en RSM-15 in Afghanistan. Daarnaast ben ik als plaatsvervangend compagnie commandant tijdens eFP-11 voor een tweede keer in Litouwen ingezet.

Na mijn tijd bij de Bcie van 42 BLJ ben ik werkzaam geweest bij het LTC (Land Training Centre) in de functie van Junior docent O/T/E. Hierin was ik verantwoordelijk voor het opleiden, trainen en evalueren van teams op niveau IV, waarbij mijn focus voornamelijk lag op het begeleiden van de plaatsvervangend compagnie commandant.

Momenteel woon ik in Breda samen met mijn vrouw en zoon van 1,5 jaar. Mijn hobby's zijn fitness, skiën en wakeboarden. Verder ben ik mijn vrije tijd graag actief bezig in en rond het huis. Daarnaast houd ik er ook van om te genieten van de gezelligheid die de stad Breda met zich meebrengt. In mijn werk ben ik resultaatgericht en zoek ik daarin altijd de juiste balans tussen mens en taakgericht. Hierbij hecht ik er belang aan dat mensen om mij heen gedreven zijn en met passie en plezier hun werk uitvoeren. Daarbij leg ik de lat graag hoog voor zowel mijzelf als de mensen om mij heen.

Toekomst

Nadat de Dcie vorig jaar is ingezet tijdens operatie INTERFLEX en er veel personele wijzigingen hebben plaatsgevonden zijn we begin dit jaar begonnen met een frisse opstart. We hebben hierbij tijd geïnvesteerd in de vorming van ons team en het bepalen welke richting we uit gaan. Hierin hebben we bepaald dat binnen onze compagnie eigenaarschap, vakbekwaamheid en een gezond werk en leefklimaat middels familiegevoel onze belangrijkste kernwaarden zijn. Dit familiegevoel draagt zich onder andere uit door de kreet 'eens een zwarte panter, altijd een zwarte panter'. De fysieke uiting hiervan zal terugkomen in de binding met het verleden door tradities en contacten met oud zwarte panthers. Maar ook onderlinge binding in de vorm van kameraadschap binnen de eenheden en verbondenheid met de compagnie en het thuisfront.

Daarnaast zien wij als Delta compagnie ons als een compagnie voor de doorstromers binnen het bataljon. We zijn dan ook altijd op zoek naar gemotiveerde en gedreven collega's die ons kunnen versterken en graag onderdeel willen worden van ons team. Voor komende periode ligt de focus met name op het verbeteren van ons specialisme en onze vakbekwaamheid binnen hoofdtak I. De mindset die we hierbij hanteren is dat wij als Dcie altijd inzetbaar moeten zijn onder alle omstandigheden. Om dit te bereiken doorlopen we een opwerktraject waarbij we als doel gesteld hebben om voor de zomer van 2026 niveau IV gecertificeerd te zijn, om ingezet te worden daar waar nodig.

Als nieuwe commandant en opperpanter ben ik dan ook zeer enthousiast om deze uitdaging aan te gaan. Daarom kijk ik uit naar de nieuwe samenwerkingen binnen mijn eigen compagnie maar ook binnen het bataljon. Ondanks dat ik tijdelijk ben weggevoerd voelt het zeer vertrouwd om weer terug te zijn binnen het bataljon en Familie de Jager/ Zwarte Panther.

IN MEMORY
OF
THE VALOR
AND THE
SACRIFICES
WHICH
HALLOW THIS SOIL

***"Het was een dag van
bezinning, eerbetoon
en verbondenheid
met het verleden, met onze
gevallen kameraden
en internationale
bondgenoten."***

MEMORIAL DAY-HERDENKING MARGRATEN 25 MEI 2025

>>

Ik ben sergeant Mike groepscommandant eenheid 6 bij de Charlie Compagnie. Zondag 25 mei 2025 nam de Charlie Eagle Compagnie, eenheid 6, deel aan de jaarlijkse Memorial Day-herdenking in Margraten. Als sergeant van deze compagnie kijk ik met trots terug

op onze bijdrage aan deze plechtige dag. Jaarlijks leveren wij als erewacht onze steun bij deze indrukwekkende ceremonie, waarmee wij onze verbondenheid tonen met de Amerikaanse militairen die hun leven gaven voor onze vrijheid.

Voorafgaand aan de ceremonie brachten wij een bezoek aan Echt, waar wij stilstonden bij het graf van korporaal der eerste klasse en "Ere Eagle" Luc Janzen. Een voormalig groepslid van Luc sprak enkele woorden tot ons, waarmee hij zijn herinnering levend hield. In stilte hebben wij een bloemstuk gelegd en eer bewezen aan wie Luc was en wat hij voor onze eenheid heeft betekend.

Aangekomen in Margraten bezochten wij het graf van Sgt. John E. Scully, dat wij als compagnie hebben geadopteerd. Hier plaatsten wij een bloemstuk en stonden wij stil bij de offers van alle Amerikaanse soldaten die tijdens de Tweede Wereldoorlog zijn gesneuveld.

De ceremonie zelf duurde anderhalf uur en werd bijgewoond door vertegenwoordigers van de landen die bijdroegen aan de bevrijding van Europa. De plechtigheid was indrukwekkend en respectvol, een waardige herdenking van hen die het hoogste offer brachten voor onze vrijheid.

Het was een dag van bezinning, eerbetoon en verbondenheid met het verleden, met onze gevallen kameraden en met onze internationale bondgenoten.

HERDENKING KPL1 LUC JANZEN

Op donderdag 22-05-2025 was het alweer 15 jaar geleden dat de Kpl1 Luc Janzen sneuvelde in Afghanistan. Luc was destijds werkzaam als plaatsvervangend groepscommandant bij eenheid 6 van de Charlie 'Eagle' cie. Tijdens de missie TFU 12 werd het peloton van Luc ingezet als QRF nadat een gecombineerde patrouille van de Fransen en Afghanistan National Army (ANA) op een IED waren gestuit. Na het succesvol ruimen van de IED reed het voertuig van Luc op een secondary IED. Hierbij raakte vier mensen (zwaar) gewond en sneuvelde een Afghaanse Tolk, een Franse Kapitein en de Kpl1 Luc Janzen.

Op de dag dat Luc gesneuveld is, herdenken wij als peloton jaarlijks onze kameraad en zullen dit tot in het eind der tijde blijven doen. In de loop der jaren is vanuit de Charlie 'Eagle' cie de traditie ontstaan om het bezoek in Margraten te combineren met het bezoek aan Luc op de begraafplaats in Echt. Dit om Luc als 'Ere Eagle' te eren, maar ook om te horen wie Luc nou eigenlijk was als persoon, hoe hij was in zijn werk en de manier waarop hij zijn werk deed. Destijds was ik groepscommandant van Luc vind ik het een ontzettende eer om dit verhaal te vertellen. Op deze manier blijft Luc ook voor jongere generatie toch nog altijd voortleven. Voor de ouders en nabestaanden van Luc is het een grote steun en een ontzettende eer dat Luc nog altijd op deze manier wordt herinnerd en herdacht.

LIMBURGSE JAGERS WINNEN OPNIEUW GENERAAL VAN WIGGEN TROFEE

Tekst | Majoor Michiel PBC 42BLJ

“Tijdens het Nationaal Militair Kampioenschap Schieten op het Infanterie Schietkamp in Harskamp hebben onze Limburgse Jagers voor het tweede jaar op rij de Generaal van Wiggen trofee in de wacht gesleept!”, staat er onder andere te lezen op FB en Instagram. Een opmerkelijke prestatie waar we enorm trots op zijn!

In een breed en sterk internationaal deelnemersveld wisten de teams van 42BLJ, met een tweede, een vijfde en zesde plaats op het onderdeel geweer en een derde en vierde plaats bij het onderdeel pistool, met twee teams op het podium terecht te komen. De twee professionele Engelse schietteams waren heer en meester op het onderdeel pistool en eindigde dan ook zoals verwacht op de eerste en tweede plaats. Bij het onderdeel geweer waren er afvaardigingen vanuit Duitsland en België aanwezig. De eerste prijs naar de Belgische Para's. Zuid-Afrika nam deel met een professioneel schietteam, maar kwam niet verder dan een 7e plaats.

Nationaal eindigde beide teams, zoals het voorgaande jaar, op de allerhoogste trede en daarmee ging de winst van de trofee naar de Limburgse Jagers.

Deze trofee, vernoemd naar brigadegeneraal b.d. Otto van Wiggen, wordt jaarlijks uitgereikt aan het best presterende onderdeel in de disciplines pistool en geweer. De Generaal Otto van Wiggen Trofee symboliseert uitmuntendheid in militaire schietvaardigheid en teamcohesie. Traditiege-

trouw reikte Generaal van Wiggen, een voormalig commandant van onder andere het Korps Commandotroepen en de 11 Luchtmobiele Brigade, de trofee persoonlijk uit aan de winnaars van editie 2025.

Tijdens de uitreiking in 2025 sprak generaal van Wiggen zijn waardering uit voor de inzet van 42BLJ en stelde een bijzondere uitdaging: “Als jullie de trofee ook in 2026 winnen, mogen jullie hem houden!” Deze uitspraak onderstreept niet alleen de erkenning voor hun prestaties, maar geldt vooral als motivatie. Met deze uitdaging in het vooruitzicht, zal 42BLJ zich optimaal voorbereiden en is vastbesloten om de trofee, in 2026, definitief in hun bezit te krijgen!

Mijn naam is Max, 26 jaar, ploegcommandant bij de snipers van 42 Bravo.

De afgelopen twee jaar heb ik zelf meegedaan aan het OK schieten, met mooie resultaten: beide keren gewonnen. Dit jaar heb ik het stokje als coach opgepakt en met trots kan ik zeggen dat ons team wederom de nationaal eerste plek heeft weten te behalen.

Elk jaar levert de snipergroep van 42 B een of meerdere teams die serieus meedoen voor de winst. We hebben inmiddels een reputatie opgebouwd als vaste kanshebber. (wat op zijn plaats ieder jaar ook meer druk op onze schouders legt om weer te vertrekken met medailles)

We winnen niet omdat we alleen veel schieten met de Colt - het draait om het totaalpakket. Het schieten is maar één onderdeel

van de wedstrijd. De andere helft gaat om het rennen. Heel hard rennen. Onze teams bestaan stevast uit snelle, fitte jongens die zich vaak net iets dieper hebben gedoken in alles wat met de SRAAN te maken heeft.

We benaderen de wedstrijd vaak met een zeer nuchtere maar effectieve mindset. We zeggen altijd: het is niet moeilijker dan "puntje op doel, voet voor voet." Als je tijdens het schieten je focus kunt houden, en met vuur in je ogen kunt rennen, kom je al een heel eind. Zo heb je op de baan ook een stuk meer plezier.

Korporaal der eerste klasse
Max

“Het scenario omvatte meerdere soorten breaches, van explosieve toegang tot stalen deuren die enkel met ondersteuning van de Genie konden worden overwonnen.”

URBAN GOOSE: ALFA-COMPAGNIE IN DE STRATEN VAN WEEZE

Tekst | Alfa Cie, 42 PAINFBAT Limburgse Jagers

Het was vroeg in de ochtend op 17 februari toen de colonne van Scania's en bussen zich een weg baande over de Duitse grens. De bestemming: Trainingscentrum Weeze. Dit is een verlaten NAVO-luchtmachtbasis die inmiddels is omgetoverd tot een verstedelijkte trainingsomgeving. Voor de mannen en vrouwen van de Alfa-compagnie begon hier een week vol intensiteit, adrenaline en onvergetelijke ervaringen. De oefening: OVG-III, een cruciale stap in ons basis-X jaar. Fundament leggen voor succes

De eerste dag stond in het teken van opwerken en retentie: drills bijschaven, procedures inslijpen en klaarstomen voor het grote werk. In de middaguren trainden de pelotons zelfstandig op niveau I en II. Dankzij de beschikking over airsoftwapens met zo goed als onbeperkte munitievoorraad konden close quarter battles realistisch worden nagebootst zonder pauzes, een enorme boost voor leerwinst. Reactievermogen, samenwerking, vuurdiscipline en situational awareness werden zichtbaar beter.

De opmars naar de scenario's

Vanaf dag twee begon het serieuze werk: de vier hoofdscenario's werden in gang gezet. Elk scenario bracht zijn eigen tactische en logistieke uitdagingen met zich

mee, variërend van complexe stedelijke gevechtsvoering tot medische rampsimulaties. De eenheden werden direct op de proef gesteld in levensechte omstandigheden waarbij samenwerking, discipline en improvisatie essentieel waren. In de avonden voorafgaand aan de scenario's werden commandovoering processen geoefend, van niveau 4 tot aan de enkele vent. Deze oefenmomenten waren essentieel om een soepele uitvoering en duidelijke besluitvorming mogelijk te maken. Hieronder worden de vier scenario's beschreven waarin alles wat vooraf was getraind samenkwam in de praktijk.

Scenario 1: Gelderlandring

Een van de meest veeleisende scenario's

speelde zich af op de Gelderlandring. Hier werd op niveau III opgetreden in een omgeving die zwaar was voorzien van boobytraps en waarbij gebruik werd gemaakt van indirect vuur vanaf eigen zijde. Dit betekende dat de pelotonscommandant nauw moest samenwerken met de forward observer (FO) om effectief en veilig vuursteun in te zetten. Realistische slachtoffer aantallen maakten de oefening extra intensief. Bijzonder aan dit scenario was de aansluiting van geneeskundige eenheid 13GNK, die de afvoerketen van de pelotons trainde. De dynamiek tussen gevechtsoptreden en medische evacuatie kwam hier samen.

“De eenheden werden direct op de proef gesteld.”

Scenario 2: Oord Orange

In de oefenzone 'oord Orange' werd een volledige straat ingericht als inzetgebied. Een piloot van eigen troepen moest wor-

den ontzet, wat vroeg om het veiligstellen van het volledige straatbeeld. Het scenario omvatte meerdere soorten breaches, van explosieve toegang tot stalen deuren die enkel met ondersteuning van de Genie konden worden overwonnen. Opereren op niveau III betekende hier: strak leidinggeven, snel schakelen en de hele eenheid laten functioneren als één geheel.

Scenario 3: Area 36

Area 36 staat bekend als een van de grootste en meest complexe gebouwen van Weeze. Hier werd getraind met airsoftwapens,

wat force-on-force gevechten in pandig bijzonder realistisch maakte. Het gebouw, een ware doolhof van gangen en kamers, huisvestte een reeks aan dreigingen: van in pandige voertuigen tot drugslabs en CBRN-incidenten. Het peloton begon met het veiligstellen van het complex, waarbij elke stap vooruit bevochten moest worden met inzet van alle beschikbare breachingsmethodes. De samenwerking met de Genie was essentieel om door dit bolwerk heen te breken.

Scenario 4: Medische chaos onder controle

Laat op de avond werd het startsein gegeven voor een intens medisch scenario dat de CLS'ers midden in een rampsituatie plaatste. Terwijl dikke rook door het wrak van het toestel trok en het zicht drastisch beperkte, werd het terrein gesimuleerd als een crashsite waar een vliegtuig een harde noodlanding had gemaakt. De chaos was compleet: explosies, paniekerige slachtoffers en schreeuwen vulden de omgeving. Onder leiding van de AMV

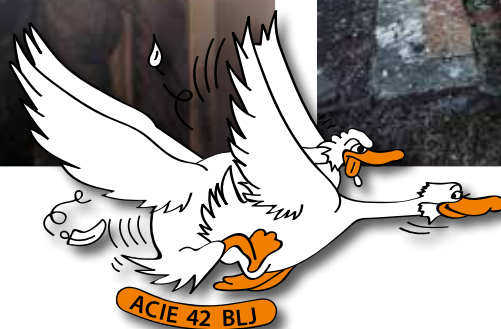

*"Iedere soldaat
kende zijn taak,
elke groep zijn positie."*

van 13GNK moesten de CLS'ers optreden in deze extreem stressvolle setting. Hier leerden zij triage toepassen, prioriteiten stellen en slachtoffers behandelen onder zware druk en met beperkte middelen. Deze medische scenario's waren niet alleen fysiek en mentaal veeleisend, maar vormden een goede oefening in samenwerking, leiderschap en handelen onder druk

De balans opmaken

Wat begon als retentie training, groeide in vijf dagen uit tot een geïntegreerd optreden van pelotons die steeds vloeiender door het verstedelijkt terrein bewogen. Iedere soldaat kende zijn taak, elke groep zijn positie. De ondersteuning vanuit logistiek, genie en geneeskundig, inclusief de Co-groep die zelfs als oefenvijand optrad, maakte het mogelijk om op niveau III te trainen; realistisch en met hoge intensiteit. Op vrijdag 21 februari rolde de colonne terug richting Oirschot. De oefening werd afgesloten, maar de OVG-III in Weeze was geen standaard trainingsweek geweest. Het was een test, een avontuur en grote stap in ons opwerktraject.

BEZOEK QUEEN'S OWN RIFLES OF CANADA - MEI 2025

Delegatie van de Queen's Own Rifles of Canada op bezoek bij Regiment Limburgse Jagers

Van 3 tot en met 10 mei had het Regiment Limburgse Jagers de eer om een delegatie van het Canadese regiment Queen's Own Rifles of Canada te ontvangen. Het bezoek stond in het teken van verbondenheid, herdenken en het vieren van vrijheid. De Queen's Own Rifles speelden in 1945 een actieve rol in de bevrijding van Nederland. Zij speelden onder andere een belangrijke rol bij de bevrijding van Zuidwest-Friesland. Tijdens dit bezoek stond die historische band centraal. Op 4 mei nam de Canadese delegatie samen met ons deel aan de jaarlijkse Dodenherdenking bij ons monument op de kazerne in Oirschot. In een gezamenlijke ceremonie stonden we stil bij hen die het hoogste offer brachten tijdens oorlog en missies, in binnen- en buitenland. Het was een indrukwekkend en waardig moment van bezinning.

De dagen daarna werden gevuld met gezamenlijke activiteiten en herdenkingen. In Arnhem bezochten we de John Frostbrug, symbool van de Slag om Arnhem. In Overloon verdiepten we ons in de Nederlandse oorlogsgeschiedenis in het oorlogsmuseum, gevestigd op een voormalig slagveld. Op 5 mei woonde de delegatie het Generaal Foulkes Festival in Wageningen bij de plek waar in 1945 de Duitse capitulatie werd ondertekend en waar sindsdien jaarlijks de vrijheid wordt gevierd.

“Tijdens dit bezoek stond die historische band centraal.”

In Doorn bracht de delegatie een bezoek aan het Nederlands Veteraneninstituut, waar zij deelnamen aan een ceremonie bij het monument en in gesprek gingen met Nederlandse veteranen. In Nijmegen liepen leden van beide regimenten mee in de Sunset March, een dagelijks eerbetoon aan geallieerde soldaten die sneuvelden bij de Waaloversteek. Het bezoek eindigde in Groesbeek, waar de Canadezen eer bewezen aan hun gevallen kameraden op de Canadese oorlogsbegraafplaats.

Het was een week vol herdenking, ontmoeting en verbondenheid. Voor ons regiment was het een voorrecht om deze delegatie van de Queen's Own Rifles of Canada te ontvangen - tachtig jaar na de bevrijding die zij mede mogelijk maakten. Een verleden dat verbindt, en een vriendschap die voortduurt.

Tekst | Regimentsadjutant Pieter Smit

Op 28 mei vond bij ons eigen monument in Oirschot de tweede beëdiging van dit jaar plaats. Ook nu was er weer grote belangstelling van relaties van ons nieuwgeplaatst personeel. Onze beëdigingen wisselen qua locatie af tussen de provincie Limburg en de kazerne Oirschot. De verbintenis met Limburg blijft voelbaar, omdat ons monument op Limburgse grond staat. Dit unieke stukje Limburgse grond in Brabant vormde zo het traditionele decor bij deze beëdiging.

Na het voltooien van de basisopleidingen BOKL en de MFO moet nieuw personeel zo snel mogelijk worden beëdigd bij het onderdeel. In dit geval dus op het Vaandel van de Limburgse Jagers. Dit is een bijzondere gebeurtenis in de loopbaan van een militair. Met de beëdiging ga hij of zij een verbintenis aan met Nederland, de Koning en de eenheid: je zweert of belooft trouw aan de Koning, gehoorzaamheid aan de wetten en onderwerping aan de krijgstucht. Dit doe je niet lichtzinnig, het betekent nogal wat. Vanaf dat moment zijn het geen soldaten meer, maar Limburgse Jagers. Ook krijgt ons credo "Voor elkaar, Altijd!" dan nog meer betekenis. Iedereen om je heen heeft namelijk ooit hetzelfde gezworen of beloofd en dat verbindt ons.

Bij de beëdigingsceremonie op 28 mei drukte 'moeder van het Regiment' Marianne Krist met haar toespraak ons nog eens met de neus op de feiten. We doen dit werk voor elkaar, naast elkaar en met elkaar, ongeacht de gevaren. Ook na het hoogste offer blijven we gedenken en vergeten we nooit. Dat is: "Voor elkaar, Altijd!"

Daarna begon de ceremonie en spraken de nieuwe Limburgse Jagers zich volmondig en trots uit. De afsluiting van onze bataljons- en Regimentscommandant met duidelijk herhaald 'voor elkaar Altijd!' liet horen dat de nieuwe Limburgse Jagers erbij horen. Na de ceremonie was iedereen uitgenodigd voor een receptie in ons Heimbetrib om nog even na te praten en iedereen te feliciteren.

We heten alle nieuwe Limburgse Jagers en hun relaties welkom in familie de Jager.

Voor elkaar, Altijd!

BEËDIGING IN OIRSCHOT 28 MEI 2025

**"Vanaf dat moment
zijn het geen soldaten meer,
maar Limburgse
Jagers."**

EEN BIJZONDERE BAND MET DE LIMBURGSE JAGERS

Tekst | Maartje Ramaekers-Wobma, leerkracht, basisschool Valkenburg

In 2021 werd Valkenburg zwaar getroffen door overstromingen. Deze ingrijpende gebeurtenis heeft een diepe indruk achtergelaten op iedereen die erbij betrokken was. Ook veel leerlingen van Basisschool Valkenburg hebben, direct of indirect, te maken gehad met de gevolgen ervan. Tijdens de evacuatie speelden de Limburgse Jagers een belangrijke rol. Ze hielpen onder andere met het vullen en plaatsen van zandzakken.

Als leerkrachten van Basisschool Valkenburg waren we op dat moment binnen ons Jeelo-thema bezig met "Zorgen voor jezelf en de ander". In het kader van dit thema namen we contact op met de Limburgse Jagers. Onze leerlingen schreven bedankbrieven en maakten tekeningen, die we opstuurden naar de kazerne. Als reactie kwam een delegatie van de Jagers bij ons op school om les te geven over het beroep militair, passend binnen het thema "Leren voor later".

Dit eerste contact is uitgegroeid tot een hechte en waardevolle band tussen onze school, BSO Mik en de Limburgse Jagers. Sindsdien worden er elk kwartaal pakketjes met brieven, tekeningen, kleine cadeautjes en puzzels opgenomen in ons lesprogram-

ma. Ook worden er regelmatig gastlessen verzorgd door de Jagers, die naadloos aansluiten op onze thema's. Een van de hoogtepunten voor de kinderen was het bezoek van een echte Boxer, die ze van binnen en buiten mochten bekijken - een ervaring die ze niet snel zullen vergeten.

Wat mij persoonlijk het meest raakt, is dat veel kinderen nu niet meer bang zijn voor onweer. Ze weten dat de Limburgse Jagers er zijn om ons te beschermen. Tegelijkertijd groeit de interesse voor het beroep militair. Steeds meer leerlingen - en ook hun ouders - krijgen inzicht in wat dit beroep inhoudt, en hoeveel toewijding en inzet erbij komt kijken. Ze beseffen steeds beter dat onze vrijheid en veiligheid mede dankzij deze mensen gewaarborgd worden.

Voor die inzet en verbondenheid blijven wij dankbaar. En we zijn ervan overtuigd dat deze bijzondere band zal blijven bestaan.

***“Tegelijkertijd
groeit de interesse voor
het beroep militair.”***

Ik ben SLD 1 Ryan, 20 jaar oud en werkzaam bij de Bravo-Cie van het 42e Pantserinfanteriebataljon Limburgse Jagers. Ik mocht laten zien wat mijn werk inhoudt aan meerdere groepen van de basisschool Valkenburg.

Wij hebben hier verschillende dingen laten zien van ons werk. We zijn de dag begonnen met een mooi filmpje over allerlei verschillende dienstvakken binnen Defensie en hebben zo op deze manier alle kinderen snel kennis laten maken met de mogelijkheden binnen Defensie.

Ook hadden wij zelf wat spulletjes mee, waar wij samen met de kinderen naar hebben gekeken en kennis mee hebben gemaakt, zoals de uitrusting en bekleding die wij mee hebben. Deze konden ze allemaal eventjes vasthouden en proberen te tillen. Ook hebben ze kennisgemaakt met de noodrantsoenen die wij mee krijgen op oefening.

Al met al was het een leuke dag voor ons en de kinderen.

DE NEDERLANDSE VOERTUIG ANJER

Van een veteraan voor veteranen.
Veteranen verdienen erkenning, waardering en zorg.
Dit staat in de Veteranenwet.

De Nederlandse Voertuig Anjer
het zusje van de Engelse Car-Poppy

Engeland heeft de Poppy

De herdenkingsklaproos staat symbool voor respect en herinnering voor de soldaten die vanaf de Eerste Wereldoorlog zijn omgekomen. Deze betekenis van de klaproos kwam tot stand doordat de klaproos, sterk maar teer, veel voorkwam in het landschap aan het westfront tijdens en na de Eerste Wereldoorlog.

Nederland kent de witte anjer

De anjer vindt haar oorsprong in de eerste collectieve daad van verzet door het Nederlandse volk na de inval van de Duitsers op 10 mei 1940. Nederland was bezet.

Op zaterdag 29 juni 1940 werden kransen gelegd bij standbeelden van leden van het koninklijk huis omdat men de vlag niet mocht uitsteken voor de verjaardag van prins Bernhard. Dit was de eerste koninklijke verjaardag sinds de bezetting. De Duitsers reageerden met een heel aantal strenge maatregelen, maar het verzet was op gang gekomen door het dragen van de witte anjer.

In 2005 gingen 3 Unifil militairen het binnenhof op om aandacht te vragen voor hun uitzending naar Libanon. Een "vergeten" uitzending met dienstplichtige militairen. Ze deelden witte anjers uit op het binnenhof aan leden van de Tweede Kamer en dat werd zeer gewaardeerd. Veteranendag vindt ieder jaar op de laatste zaterdag van juni plaats. Het Veteraneninstituut heeft de witte anjer in 2007 verheven tot het Nationale symbool. De witte anjer staat voor Erkenning en Waardering voor veteranen.

De anjer heeft bij lange na nog niet dezelfde statuut als haar Britse zusje. Dit is niet terecht. De 675.000 Nederlandse militairen, die sinds 1940 bereid zijn geweest hun leven te wagen om onze vrijheid en die van anderen te verdedigen, verdienen veel meer aandacht.

De Voertuig Anjer

Wij hadden nog geen Voertuig Anjer, zoals de Engelsen de Car Poppy hebben, maar sinds 5 mei 2024 wel. Het zou toch mooi zijn als de Voertuig Anjer in grote aantallen gevoerd gaat worden binnen het Nederlandse straatbeeld.

Ons doel is om de Voertuig Anjer, vergelijkbaar met de Engelse Car Poppy, meer zichtbaar te maken op de burgerauto, de motor, het monumentale militaire voertuig, de rollator, de fiets of waarop dan ook. Hierdoor wordt de Erkenning en Waardering voor ons als veteranen in Nederland nog beter zichtbaar en we hopen dat het Nederlandse volk deze actie gaat steunen. Samen maken we het mogelijk.

Hans van Haalen
Bedenker van de Voertuig Anjer

www.veteranenanjer.nl
info@veteranenanjer.nl

**Je eigen Voertuig Anjer
bestellen kan via:
<https://ap.lc/DYhHk>**

TAMBOER-MAITRE ADJUDANT PIET CLAESSENS

Rectificatie: het artikel in de vorige Limburgse Jager (over oud Tamboer-Maitre Sgt.1 Bob Vonk) werd geschreven en geredigeerd door Raymond Jennen, uiteraard met onmisbare info van Bob zelf. Het werd abusievelijk anders vermeld.

In dit artikel staat de spot op Tamboer-Maitre Adjudant Piet Claessens. Hij draagt de mace en leidt het Fanfarekorps in de periode van januari 1978 tot juli 1981.

Tekst | Limburgse Jager Raymond Jennen

De eerste muziek

Piet Claessens wordt in 1951 geboren in Sittard in een zeer muzikale familie. Zo speelt zijn vader trombone bij de Kon. Fanfare Concordia Ulestraten, het roemruchte muziekkorps van de Staatsmijn Maurits en later bij het DSM Harmonieorkest een gezamenlijk korps van de Staatsmijnen. Piet zingt in 2 jongenskoren in Sittard en speelt blokfluit. Zijn volgend instrument wordt de cornet bij de fanfare Concordia: '... waar overigens ook mijn hele familie en mijn latere echtgenote spelen. Zij is een van de eerste meisjes bij de fanfare en speelt bugel.' Piet krijgt van de fanfare ook een bugel 'om goed op te gaan oefenen.' Dat hij dat advies ter harte heeft genomen blijkt uit de vele eerste prijzen (vele met lof van de jury) op de solistenconcoursen in Zuid-Limburg.

Luchtmacht

Zijn dienstplicht vervult hij vanaf 1971, gedurende 19 maanden, bij de Koninklijke Luchtmacht op de Snijderskazerne te Nijmegen. Hij wordt ingedeeld bij het tamboerkorps van de Koninklijke Luchtmacht, onderdeel van het verzorgingssquadron van de Limos op de Generaal Snijderskazerne. Bij afwezigheid vanwege de ziekte van tamboer-maitre

Sergeant-Majoor Jan Eijkhout neemt Piet, als soldaat1, de leiding over van het tamboerkorps. Dit naar tevredenheid van de dienstleiding.

Opleidingen

De Koninklijke Landmacht heeft begin jaren zeventig met spoed nieuwe mensen nodig, omdat veel tamboer-maitres van militaire fanfare- en tamboerkorpsen met pensioen gaan.

In 1972 solliciteert Piet Claessens en doet met succes proefspel bij de Koninklijke Militaire Kapel (KMK) in Den Haag voor de opleiding tot Tamboer-, Klaroenblazer/ Trompetter-instructeur. Kort hierna volgt hij de opleiding Algemene Kader Vorming in Den Bosch. Deze opleiding duurt tot 5 januari 1973 en leidt tot een bevordering tot korporaal. In februari 1974 wordt Claessens na afronding van de opleiding tamboer-maitre bij de KMK ingedeeld bij de Johan Willem Friso-kapel in Assen en vervolgens in de rang van korporaal1 geplaatst als tamboer-maitre bij het Tamboerkorps van de Garde Grenadiers (11e Painfbat) in de Saksen-Weimarkazerne te Arnhem. Piet Claessens krijgt dan na een korte periode de kans om onderofficier te worden en hiervoor moet hij als eerste de Schakelklas gaan volgen (een MAVO opleiding in 9 maanden met als afsluiting een staatsexamen) op de KMS in Weert. Ondanks een beloofde vrijstelling moet hij daarna ook 6

maanden AMO (algemene militaire opleiding) aan de Koninklijke Militaire School in Weert volgen. Daarna doorloopt hij de voor hem belangrijke vaktechnische (muzikale) opleiding voor onderofficier bij de KMK in Den Haag, die hij succesvol afrondt (totaal ruim 2 jaar) als Sergeant-Tamboer-Maitre.

Naar Seedorf

In Seedorf overschrijdt Sergeant-Majoor Mikuska inmiddels zijn plaatsing ruimschoots. Dus wordt binnen Defensie naartijd vervanging gezocht. Het is voor Defensie geen optie om Toon Mikuska nog langer in Seedorf te laten. Claessens: 'Die procedure duurt lang en de Adjutant Van Ommeren (Artillerie) is bereid om een paar weken de honneurs in Seedorf waar te nemen. De vraag om plaatsing in West-Duitsland komt uiteindelijk bij de Claessens. Piet: 'Er is veel overleg met mijn echtgenote Lucie. Na veel wikken en wegen en vanwege een sterke loyaliteit en plichtsbetrachting (vanuit onze opvoeding) en omdat we geen sociaal geval zijn, besluiten we toch om naar Seedorf te gaan. Ook het feit dat ons kind nog jong is en dan na de lagere school weer verder kan studeren in Nederland, speelt een rol. Met Defensie wordt afgesproken dat na drie jaar Seedorf plaatsing zal volgen bij het korps dat het dichtst bij Limburg is geplaatst en dat is Oirschot.'

In januari 1978 komen ze in Seedorf aan en gaan in Zeven wonen. Daarna volgt Henk van 't Veer als nieuwe kapelmeester, die moet nog eerst zijn opleiding afronden.

Mooie periode

Er volgt een mooie periode van ongeveer 3,5 jaar met veel optredens zoals bij beëdigingen, ouderdagen, commando-overdrachten, medaille- en diploma-uitreikingen, bij sportdagen en ook 'burgeroptredens' voor de stad Zeven en de Nederlandse gemeenschap (Sinterklaas, Avondvierdaagse, Schützenfest e.d.). Piet vult aan: 'Ook hebben we optredens in o.a. Hannover, Hamburg, Bremen, Bremervörde, Kiel, München, Venlo, Maastricht. We gaan twee keer naar Lourdes met de Militaire Bedevaart 1979 en 1980 en leveren zelfs een Erewacht met het Bataljon Limburgse Jagers in Maastricht bij de Eurotop in maart 1981 waar naast de politieke zwaargewichten (o.a. Thatcher, UK - Giscard d'Estaing, Fra - Schmidt W-Dld - Van Agt, NL), ook Koningin Beatrix aanwezig is.' Hij vervolgt: 'In die tijd ben ik ook actief bij het Tamboer- en Majorettekorps in Zeven. Eigenlijk heb ik bij iedere plaatsing ook burgerkorpsen onder mijn hoede gehad als opleider, instructeur / dirigent.'

Het wonen in Zeven en het werken in Seedorf heeft voor- en nadelen: 'Maar we hebben ons opperbest vermaakt en hebben er achteraf ook nooit spijt van gehad om toen toch maar ja tegen Defensie te zeggen', besluit Piet.

In april krijgt hij op de kazerne in Seedorf een tevredenheidsbetuiging uitgereikt door de compagniescommandant kapitein Walkate van de SSV-cie van het 42e, voor het gedurende 3,5 jaar op uitstekende wijze inzetten voor het Fanfarekorps, de administratie en de ondersteuning van de kapelmeester.

"In 1981 leveren we zelfs een erewacht voor de Eurotop in Maastricht."

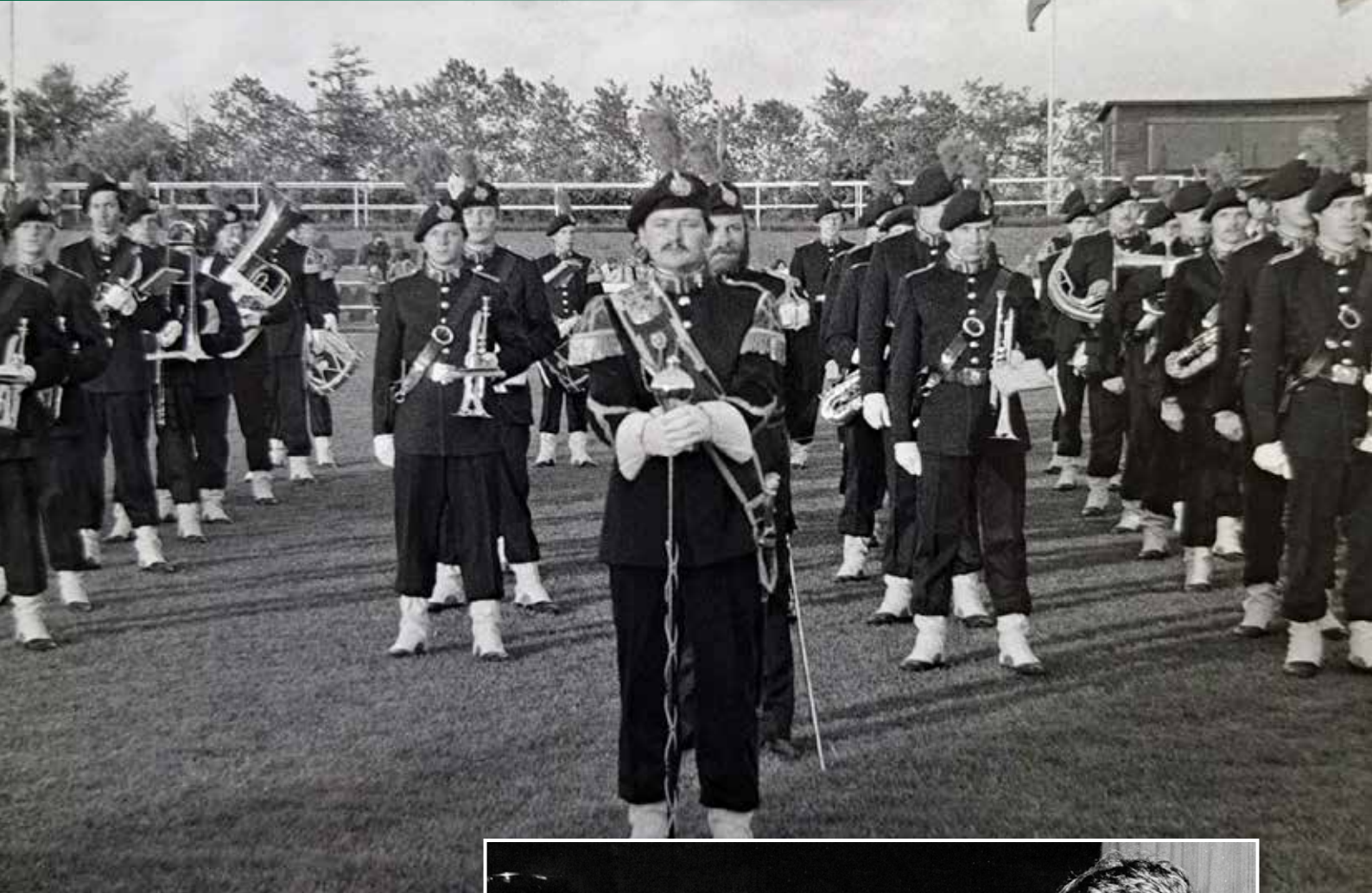
Nederland

'Op 14 mei 1981 komt er plotseling al een (ver-)plaatsingsbeschikking waarin staat dat ze een vervanger voor me hebben gevonden en wel per 1 juli 1981. Het wordt sgt.1 Jaap Pesch, een horizontale instroner uit de sport bij defensie en die inmiddels al bij het Tamboerkorps Garde Grenadiers in Arnhem als collega Tamboer-Maitre te werk is gesteld', aldus Claessens.

Na terugkeer in Nederland volgt een 11 jaar lange plaatsing als Tamboer-Maitre Instructeur bij de Drumfanfare 13e Pantserbrigade (deels Van Heutsz en deels Chassé) op de legerplaats Oirschot.

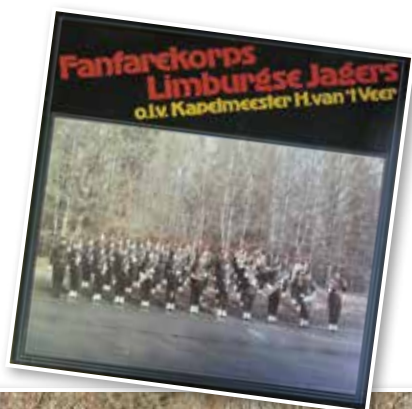
Vervolgens is Piet nog als Maitre de Clairon actief bij het Jachthoornkorps Garde Jagers in Crailo. In deze periode wordt ook nog de Hogere Onderofficiersschool in Breda doorlopen. Na de opheffing van het Jachthoornkorps, vanwege bezuinigingen, speelt hij een paar weken nog boven-formatief mee in het Fanfarekorps der Genie. In 1994 wordt Piet Claessens als Adjudant-Onderofficier Tamboer-Maitre geplaatst bij het Cadetten Tamboerkorps 'Prins Bernhard' op de Koninklijke Militaire Academie te Breda. Deze functie bekleedt hij tot aan zijn pensioen in 2007.

Successen met burgerkorpsen

Vanuit de woonplaats Sint-Oedenrode in het Brabantse land leidt Piet in de 'na Seedorf-jaren' met succes het Jachthoornkorps Brabantband, de latere drumfanfare Showkorps Brabantband uit Sint-Oedenrode. Ook bij de Drumfanfare SOS uit Goirle is Piet actief, net als bij de Jeroen Bosch Verkennerband uit Den Bosch (verschillende landskampioenschappen en twee deelnames, zowel aan de mars als aan de showwedstrijd van het WMC te Kerkrade), de Drumfanfare Jong Leven uit Gerwen en het jeugdkorps van de Ollandse Dorpskapel uit Olland (eveneens Sint-Oedenrode).

Een ware telg uit de roemruchte familie Claessens waar Muziek met een hoofdletter geschreven werd en wordt.

SOLDAAT DER EERSTE KLASSE, LIMBURGSE JAGER DELANO MINTEN

Delano was een gewaardeerd infanterist binnen het 42ste Pantserinfanteriebataljon Regiment Limburgse Jagers. Sinds februari 2023 was hij onderdeel van de Bravo Bulldog compagnie.

Delano was, zoals zijn directe collega's hem beschrijven: een sociale en lieve jongen. Hij stond altijd voor iedereen klaar en hield ervan om een praatje te maken. Zeer behulpzaam - als hij iemand kon helpen, dan deed hij dat zonder aarzeling.

GER HERMANS

Een man van weinig woorden, maar met een groot hart. Limburgse Jager van Verdienste, oud-conservator en oud-commandant van Ststcie 13X. Overleden te Weert op 18 maart 2025.

We gedenken hem met respect en dankbaarheid voor zijn toewijding en inzet.

Beste Limburgse Jagers en belangstellenden,

Sinds de laatste uitgave van De Limburgse Jager is er veel gebeurd. Eigenlijk te veel om te noemen. Het meest belangrijke is het overlijden van de LJR der eerste klasse Delano. Hij is slachtoffer van de risico's van ons belangrijke vak, in dienst van vrede, veiligheid en de waarden waar we voor staan. We hebben immers een vak dat veel van ons vraagt, niet alleen tijdens daadwerkelijke inzet maar ook tijdens de voorbereiding daarop. Dit te weten maakt het verdriet voor zijn nabestaanden en voor zijn collega's niet minder. Het is essentieel om hem niet te vergeten. Nu niet, nooit niet. Wat dat betreft is ook ons credo treffend. Voor elkaar - altijd.

Het niet mogen vergeten is ook van toepassing voor alle gesneuvelden die we in mei hebben herdacht in relatie tot 80 jaar bevrijding. Goed om stil te staan bij de offers die toen zijn gebracht zodat wij in vrijheid kunnen leven. De afgelopen generaties zijn opgegroeid met het idee dat iedere generatie het beter moet hebben dan de vorige. Tot enkele jaren terug was dat ook voor een groot deel van de bevolking in Europa het geval.

In al die decennia is gebleken dat vijanden vrienden kunnen worden. Inmiddels staan we immers schouder aan schouder met onze Duitse vrienden. Iets wat 80 jaar terug nog onbestaanbaar was en waar we ons bewust van moeten blijven. Helaas zien we ook dat vrienden van toen niet meer de vrienden van nu lijken te zijn.

Sinds de bezetting van de Krim in 2014 en uiteindelijk de inval in de Ukraine door Rusland, komen we langzaam in Europa tot het besef dat de wereldvrede helaas niet is uitgebroken en dat Europa zich moet voorbereiden op een conflict dat we niet willen maar waarbij de beste voorbereiding de beste manier is om een oorlog te voorkomen. In mooie woorden "si vic pacem, para bellum". Wellicht zijn wij als militair de grootste pacifisten, we beseffen immers wat de prijs is van oorlog.

Helaas zijn er tegenwoordig conflicten te over. Conflicten waarbij de bevolking uiteindelijk de prijs betaald. Dat was vroeger al zo en spijtig genoeg nog steeds. Veel van deze conflicten worden geboren uit een nietsontziende machtsstrijd waarbij alle grenzen overboord worden gezet.

Om te zorgen dat wij optimaal op een noodzakelijke inzet zijn voorbereid moeten we niet alleen ons vak tot in de puntjes beheersen, maar moeten we ook weten en tot in de haarvaten voelen, wat de waarden en normen zijn waar we voor staan. De wil om te winnen is essentieel maar niet tegen elke prijs. Het is te gemakkelijk om jezelf te verliezen in een oorlog, kijk maar naar de verschrikkingen in Ukraine of het Midden-Oosten. Als militair mogen we niet vergeten dat we ergens voor staan. Dat we waarden en normen hebben, dat we ons aan afspraken - lees oorlogsrecht - houden. Dat we, met gepaste trots, kunnen en willen uitspreken: "ik ben Limburgse Jager, voor elkaar - altijd". Wat dat betreft passen perfect in het credo van de KRIJGER.

*Wij zijn van d'Infanterie
Wapen groot en sterk
Onze opdracht gaat voor alles
Onze trouw is aan de eenheid en onze waarden
Ik neem het initiatief om te vechten
En heb de wil om mijn tegenstander te verslaan
Ook ten koste van mijzelf
Mijn optreden is eervol.*

We kunnen met trots terugkijken naar de afgelopen 75 jaar. Iets om vast te houden naar de toekomst. Ik wens u en ons allen nog een goed jubileumjaar en vooral voorspoed en vrede.

Hartelijke Limburgse Jagersgroet,

Huub Klein Schaarsberg
Voorzitter Regimentsvereniging
Limburgse Jagers

Begiftigd met de Ere-penning
van de Provincie Limburg, 11 juli 2017

WAPENFEITEN / VAANDELOPSCHRIFTEN

Breda 1813, **Naarden** 1814, **Quatre-Bras** 1815, **Waterloo** 1815, **Tien-daagse Veldtocht** 1831, **Citadel van Antwerpen** 1832, **Venlo** 1940, **Roermond** 1940, **Zutphen** 1940, **West- en Midden-Java** 1946-1949, **Noord-Sumatra** 1947-1949, **Uruzgan** 2007

OVERIGE ONDERSCHIEDINGEN

ERE-PENNING van de Provincie Limburg 2017
FAHNENBAND Bundesrepublik Deutschland 2006

INZET VANAF 1950

Koude oorlog (1950-1989) - **Seedorf**: 1963-2006. - **Vm Joegoslavië**: **UNPROFOR-4** (Acie) 1995, **IFOR-1** 1996, **SFOR-3** 1997 (2e pel Bcie), **SFOR-4** 1998, **SFOR-8** (A+ Bcie) 2000, **KFOR-2** (Verkpel) 2000, **SFOR-11** 2001, **SFOR-15** (C-Cie) 2003.
Irak: **SFIR-3** 2004 - **Afghanistan**: **ISAF BG III** 2007, **BG VIII** (A-cie) 2008, **BG IX** (BCie) 2009, **BG XII** 2010 - **Curaçao**: **CidW 6** (Acie) 2011, **CidW 7** (Bcie) 2011, **CidW 16** (Ccie) 2014 - **Uganda**: 2015 **ACOTA** (A, B Cie) - **Jordanië**: 2015 **ATFME** (B, C, D Cie) - **Mali**: 2017 **MINUSMA** (A, B, C, D Cie).
Litouwen: **Enhanced Forward Presence (EfP)** 2018-2022 - **Afghanistan**: **Resolute Support (RS)** DCie, CCie, BCie en Acie - **Iraq**: **CBMI** Trainingsmissie DCie, CCie, BCie en Acie - **Iraq**: **CBMI Force Protection** Erbil International Airport CCie

ZUSTER REGIMENT

Regiment Chasseurs Ardennais te Marche-en-Famenne, België, Lkol BEM Thiry

REGIMENTSOUDSTE

Kol. P.H.T.R. Jansen

REGIMENTSRaad

RC Lkol M.P.J.J.M. Kerstens, RO Bgen b.d. R.J. Querido, RegAdj P. Smit, RegKap P. van Haren, Secr Aooi b.d. M.M.B.G. Verbaant, Kol H.M. Klein Schaarsberg, Maj b.d. J. Pluijmen.

STICHTING REGIMENT LIMBURGSE JAGERS | SRLJ

Ereleden: Mevrouw M. van der Hoeven, Lkol bd N.C.S. Vroom

VETERANEN VERENIGING REGIMENT LIMBURGSE JAGERS | VVRLJ

Ereld: Lkol bd C.J.M. van der Ploeg

REGIMENTSVENIGING LIMBURGSE JAGERS

BESTUUR • **Voorzitter**: Kol H.M. Klein Schaarsberg • **Secretaris**: Aooi bd M.M.B.G. Verbaant • **Penningmeester**: Maj bd J. Pluijmen • **Activiteiten**: Kap bd F.J.W.M. van Hoof, Maj bd D. Hoff • **Administratie**: Aooi G.W.J.M. Geven • **Communicatie**: Aooi bd M.M.B.G. Verbaant • **GORKKL VP**: Maj bd J. Bijl • **Historie**: Vacant • **NOS & WebwinkelRLJ**: Kap bd D.J. Villanueva
Secretariaat: secr@limburgsejagers.nl
Reknr IBAN NL53 RABO 01423.59.696 tnv SRLJ
Contact Algemeen: info@limburgsejagers.nl

HISTORISCHE COLLECTIE REGIMENT LIMBURGSE JAGERS

Bezoek elke dins- en donderdag van 10.00-15.00 via wachtgebouw De Ruyter van Stevenick kazerne te Oirschot, aanmelden per e-mail: jmhvanommen@gmail.com - hc@limburgsejagers.nl
Conservator Historische Collectie RLJ: Lkol bd J. van Ommen
Medewerkers HC: Wmr bd R.H.N. Daemen, LJer bd H. Pook, Kpll bd L. van Es, Lkol bd N.C.S. Vroom
Medewerker beeld en geluid: Kpll bd Chris van Straaten (foto@limburgsejagers.nl)
Medewerker Muziek: LJ bd R. Jennen
Medewerker Landstormkorps: K. van de Windt

VERENIGING REÛNIEORKEST LIMBURGSE JAGERS | ROLJ

Repetitielokaal: zaal Linne
Voorzitter: LJer bd M. van Sloun
Dirigent: Dhr Stoffels
Contact: rolj@limburgsejagers.nl
redrolj@limburgsejagers.nl

TAMBOER- & FANFARE KORPS

LJer bd R.Jennens (muz@limburgsejagers.nl)

DEMONSTRATIE-COMPAGNIE

Limburgse Jager bd H.Siddre (hanssiddre1@gmail.com)

432/16 BATALJON

Limburgse JagerJ bd F. Poeth (frankpoeth@home.nl)

17 BATALJON

Lkol bd A. van de Loo (a.vanderloo@ziggo.nl)

WEBMASTERGROEP EN FACEBOOK RLJ, 42 BLJ, ROLJ, VVRLJ

Via bestuurslid communicatie
E-mail: comm@limburgsejagers.nl

SOCIAL MEDIA LIMBURGSE JAGERS

Facebook: Limburgse Jagers
Instagram: @limburgsejagers

UITGEVER | TEKST & BEELDREDACTIE

Marit Veenstra
E-mail: m.veenstra.16@mindef.nl

